

ROMANIA
INALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECTIA PENALĂ

Decizia nr.1300

Dosar nr.1628/36/2010

Şedinţa publică din 25 aprilie 2012

Completul compus din:

Mirela Sorina Popescu - Preşedinte
Georgeta Barbălată - Judecător
Ilie Iulian Dragomir - Judecător

Magistrat asistent : Raluca Florentina Nicu'ae

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a fost reprezentat de procuror - DNA Cameluş Păduraru

La data de 21 martie 2012 s-au luat în examinare recursurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Direcţia Naţională Anticorupţie - Serviciul Teritorial Constanţa** şi de inculpaţii **Popescu Narcis Tiberiu, Apostu Florin Nicuşor** şi **Boţa Nicolae**, împotriva sentinţei penale nr. 27/P din 15 aprilie 2011 a Curţii de Apel Constanţa - Secţia Penală şi pentru Cauze Penale cu Minori şi de Familie.

Dezbaterea nu a fost consemnată în încheiere cu data de 21 martie 2012, iar pronunţarea deciziei s-a amânat la data de 11 aprilie 2012, iar apoi la data de 25 aprilie 2012.

CURTEA

Asupra recursurilor de faţă:

În baza actelor şi lucrărilor dosarului, constată următoarele:

Prin sentinţa penală nr.27/P/2011 din 15 aprilie 2011, pronunţată în dosarul nr.1628/36/2010, Curtea de Apel Constanţa - Secţia penală şi pentru cauze penale cu minori şi de familie, a dispus:

I În baza art.334 Cod procedură penală, a schimbat încadrarea juridică:

1) pentru inculpatul Apostu Florin Nicușor:

- din infracțiunile prevăzute de art.288 alin.(2) Cod penal raportat la art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000 și art.291 Cod penal raportat la art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000 în infracțiunile prevăzute de art.288 alin.(2) Cod penal cu aplicarea art.41 alin.(2) Cod penal și art.291 Cod penal (referitor la declarațiile de învinuitor/martor din dosarul nr.94/P/2010 privind pe Bârșan Rareș Mihai).

- din infracțiunea prevăzută de art.272 Cod penal în infracțiunea prevăzută de art.242 alin.(1) Cod penal.

2) pentru inculpatul Popescu Tiberiu Narcis:

- din infracțiunea prevăzută de art.26-art.272 Cod penal în infracțiunea prevăzută de art.26-art.242 Cod penal;

- din infracțiunile prevăzute de art.26-art.288 alin.(2) Cod penal raportat la art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000 și art.26-art.291 Cod penal raportat la art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000 în infracțiunile prevăzute de art.26-art.288 alin.(2) Cod penal cu aplicarea art.41 alin.(2) Cod penal și art.26-art.291 Cod penal.

3) pentru inculpații Cârștea Izabela Mihaela și Cârștea Sebastian Dumitru:

- din infracțiunile prevăzute de art.288 și art.291 Cod penal raportat la art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000 în infracțiunile prevăzute de art.288 și art.291 Cod penal;

II.1.În baza art.251 alin.(1,2) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (5 fapte), a condamnat pe inculpatul **APOSTU FLORIN NICUSOR**

la pedeapsa de câte 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza II a),b),c) Cod penal pentru 5 infracțiuni de „luare de mită” (fapte în legătură cu dosarele penale nr.94/P/2010, 2547/P/2010, 4100/P/2010, 4496/P/2019, 2191/P/2010 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu).

În baza art.257 alin.(1) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (2 fapte), a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de câte 2 ani închisoare pentru 2 infracțiuni de „trafic de influență”.

În baza art.242 alin.(1) Cod penal, a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 1 an 6 închisoare pentru infracțiunea de „sustragere sau distrugere de înscrisuri”.

În baza art.264 Cod penal (2 fapte), a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de câte 1 an 6 luni închisoare pentru 2 infracțiuni de „favorizarea infractorului” (fapte privind pe făptuitorii Bărsan Rareș Mihai și Vlad Mihai Aureli).

În baza art.288 alin.(2) Cod penal cu aplicarea art.41 alin.(2) Cod penal, a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 1 an 6 închisoare pentru infracțiunea de „fals material în înscrisuri oficiale” (referitor la declarațiile de invinuit/martor din dosarul nr.94/P/2010 privind pe Bărsan Rareș Mihai).

În baza art.288 alin.(2) Cod penal (56 fapte), a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de câte 2 ani închisoare pentru 56 de infracțiuni de „fals material în înscrisuri oficiale”

În baza art.291 Cod penal (57 fapte), a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de câte 1 an 6 închisoare pentru 57 de infracțiuni de „uz de fals”.

În baza art.33 lit.a)-art.34 lit.b) Cod penal, a contopit cele 124 pedepse și a aplicat inculpatului **APOSTU FLORIN NICUSOR**, detinut în Spitalul Penitenciar Poarta Alba pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a (teza a II-a),b),c) Cod penal.

În baza art.71 alin.(2) Cod penal, de la rămânerea definitivă a hotărârii și până la terminarea executării pedepsei, a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a (teza a II-a),b) c) Cod penal.

Conform art.88 Cod penal, a dedus durata arestului preventiv de la 27.10.10 la zi.

Potrivit art.350 alin.1 și art.160^b Cod procedura penală, a menținut starea de arest preventiv a inculpatului Apostu Florin Nicusor o perioadă de până la 60 zile cu începere de la 15.04.11.

2.În baza art.11 pct.2 lit.a) -art.10 lit.“d” Cod procedură penală, a achitat pe inculpatul APOSTU FLORIN NICUȘOR pentru 2 infracțiuni prev. de art.254 alin.(1,2) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (fapte în legătură cu “autoturismele achiziționate în leasing”, respectiv cu plângerile penale împotriva martorului Haiduc) și pentru cele 4 infracțiuni prev. de art 292 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

III.1.În baza art 255 cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 (2 fapte), a condamnat pe inculpatul **POPESCU TIBERIU NARCIS -**

, la pedeapsa de câte 1 an 8 luni închisoare pentru

2 infracțiuni de „dare de mită” (fapte în legătură cu dosarele penale nr.94/P/2010, 4436/P/2019 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu).

În baza art.26-art.264 Cod penal, a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea de „favorizarea infractorului”.

În baza art.26-art.242 Cod penal, a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea de „sustragere sau distrugere de înscrisuri”.

În baza art.26- art.288 alin.(1,2) Cod penal cu aplicarea art.41 alin.(3) Cod penal, a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea de „fals material în înscrisuri oficiale”.

În baza art.26- art.291 Cod penal, a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea de „uz de fals”.

În baza art.33 lit.a)-art.34 lit.b) Cod penal, a contopit cele 6 pedepse și a aplicat inculpatului **POPESCU TIBERIU NARCIS**

deținut în Penitenciarul Poarta Albă, județul Constanța pedeapsa cea mai grea de 1 an 8 luni închisoare.

În baza art.71 alin.(2) Cod penal, de la rămânerea definitivă a hotărârii și până la terminarea executării pedepsei, a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a (teza a II-a),b) cod penal.

Conform art.88 Cod penal, a dedus durata arestului preventiv de la 27.10.10 la zi.

Potrivit art.350 alin.1 și art.160^b Cod procedură penală, a menținut starea de arest preventiv a inculpatului Popescu Tiberiu Narcis o perioadă de până la 60 zile cu începere de la 15.04.11.

2.În baza art.11 pct.2 lit.a) art.10 lit.”d” Cod procedură penală, a achitat pe inculpatul POPESCU TIBERIU NARCIS pentru infracțiunea prev. de art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (fapta în legătură cu plângerile penale împotriva moștenicului Haiduc).

IV.1.În baza art.6¹ alin.(1) din Legea nr.78/2000, a condamnat pe inculpatul **CARABULEA ILIE**

la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru infracțiunea de „cumpărare de influență”.

2.În baza art.11 pct.2 lit.a) -art.10 lit.”d” Cod procedură penală, a achitat pe inculpatul CARABULEA ILIE pentru

infracțiunea prev. de art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

V.În baza art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, a condamnat pe inculpatul **BOȚA NICOLAE**

la pedeapsa de 1 an 2 luni închisoare pentru infracțiunea de „dare de mită”.

VI.În baza art.26-art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, a condamnat pe inculpații **-CÂRSTEA SEBASTIAN DUMITRU -**

-CÂRSTEA MIHAELA IZABELA -

la pedeapsa de câte 1 an 2 luni închisoare fiecare, pentru complicitate la infracțiunea de „dare de mită”.

2. În baza art.288 alin.(1) Cod penal, a condamnat pe cei 2 inculpați la pedeapsa de câte 1 an închisoare fiecare pentru infracțiunea de „fals material în înscrisuri oficiale”.

În baza art.33 lit.a)-art.34 lit.b) Cod penal, a contopit cele 2 pedepse și a aplicat inculpaților **Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela** pedeapsa cea mai grea de câte 1 an 2 luni închisoare fiecare.

3.În baza art.11 pct.2 lit.a) -art.10 lit.”c” Cod procedură penală, a achitat pe inculpații **CÂRSTEA SEBASTIAN DUMITRU și CÂRSTEA MIHAELA IZABELA** pentru infracțiunea prev. de art.291 Cod penal.

VII.În baza art.71 alin.(2) Cod penal, de la rămânerea definitivă a hotărârii și până la terminarea executării pedepsei, a interzis inculpaților Carabulea Ilie, Boța Nicolae, Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela exercițiul drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a (teza a II-a),b) Cod penal.

În baza art.81 Cod penal, a suspendat condiționat executarea pedepsei rezultante de 1 an 2 luni închisoare pentru inculpații Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela, a pedepsei de 2 ani închisoare pentru inculpatul Carabulea Ilie și a pedepsei de 1 an 2 luni închisoare pentru inculpatul Boța Nicolae.

Conform art.82 Cod penal, a fixat termene de încercare de câte 3 ani 2 luni pentru inculpații Cârstea Sebastian Dumitru, Cârstea Mihaela Izabela, Boța Nicolae și de 4 ani pentru inculpatul Carabulea Ilie (prin adăugare la intervalul de 2 ani a cuantumului pedepsei aplicate fiecărui inculpat).

Conform art.359 Cod procedură penală, a atras atenția celor 4 inculpați, Carabulea Ilic, Boja Nicolae, Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela cu privire la art.83 Cod penal referitor la revocarea suspendării.

În baza art.71 alin.(5) Cod penal, a suspendat executarea pedepselor necesarii pentru aceștia pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii.

Măsuri de siguranță

În baza art.254 alin. ultim Cod penal, a confiscat 400 € și 1529 lei de la inculpatul Apostu Florin Nicușor.

În baza art.255 cu ref. la art.254 alin. ultim Cod penal, a confiscat 1200 € de la inculpatul Popescu Tiberiu Narcis.

În baza art.6¹ alin.(3) din Legea nr.78/2000, a confiscat 4000 lei de la inculpatul Carabulea Ilic.

A menținut măsura sechestrului asigurător asupra sumelor de bani consemnate la CEC Bank - sucursala Alba Iulia, cu chitanțele

avansate de inculpați Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis și Carabulea Ilic până la concurența sumelor confiscate, restituindu-le diferențele primilor 2 inculpați.

Totodată, a ridicat măsura sechestrului asigurător aplicată asupra autoturismelor nr. și AUDI conform ordonanțelor DNA-ST.Alba Iulia din 18.11.10 și 15.11.10.

În baza art.348 Cod procedură penală, a anulat inscrierile falsificate obiect al infracțiunilor prev. de art.288 Cod. penal reținute în sarcina inculpaților Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis, Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela (declarații, ordonanțe, rezoluții).

Conform art.191 Cod procedură penală, a obligat pe cei 6 inculpați la plata sumei de 12.000 lei fiecare cheltuieli judiciare către stat.

În baza art.189 Cod procedură penală, onorariile parțiale în sumă de câte 100 lei pentru av.Monica Lucia Cojocaru, av.Nicolae Roșu, av.Lidia Matros, av.Mariana Stănuț, av.Mihai Nula și av.Mihaela Tugearu care au asigurat asistența juridică din oficiu până la prezentarea apărătorilor alesi sau plătit din fondurile Ministerului Justiției.

Pentru a motiva această sentință, instanța de fond a reținut că prin rechizitoriul nr.92/P/ din 8 decembrie 2010,

Directia Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Alba Iulia a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

1. **Apostu Florin Nicușor** în stare de arest preventiv, pentru săvârșirea infracțiunilor de „luare de mită” prev. de art.254 alin.1,2 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (7 fapte); „trafic de influență” prev. de art.257 Cod penal rap. la art 7 din Legea nr.78/2000 (2 fapte); „reținere sau distrugere de înscrisuri” prev. de art.272 Cod penal; „favorizarea infractorului” prev. de art.264 Cod penal; „fals material în înscrisuri oficiale” prev. de art.288 alin.2 Cod penal, rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal (2 acte materiale); „uz de fals” prev. de art.291 Cod penal rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000; „fals în declarații” prev. de art.292 Cod penal rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 (4 fapte); „favorizarea infractorului” prev. de art.264 Cod penal; „fals material în înscrisuri oficiale” prev. de art.288 alin.2 Cod penal (56 fapte); „uz de fals” prev. de art.291 Cod penal (56 fapte), totul cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal;

2. **Popescu Tiberiu Narcis**, în stare de arest preventiv, pentru săvârșirea infracțiunilor de: „dare de mită” prev. de art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art. 33 lit.a Cod penal (2 fapte); complicitate la infracțiunea de „favorizarea infractorului” prev. de art.26 Cod penal rap. la art.264 Cod penal; complicitate la infracțiunea de „reținere sau distrugere de înscrisuri” prev. de art.26 rap. la art.272 Cod penal; complicitate la infracțiunea de „fals material în înscrisuri oficiale” prev. de art.26 rap. la art.288 alin.2 Cod penal, rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal (2 acte materiale); complicitate la infracțiunea de „uz de fals” prev. de art.26 rap. la art.291 Cod penal rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 Cod penal, totul cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal;

3. **Carabulea Ilie**, în stare de libertate, pentru săvârșirea infracțiunilor de: „dare de mită” prev. de art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000; „cumpărare de influență” prev. de art.6¹ din Legea nr.78/2000, total cu aplicarea art.33 lit.a) Cod penal.

4. **Cârstea Sebastian Dumitru**, în stare de libertate, pentru săvârșirea infracțiunilor de: „fals material în înscrisuri oficiale” prev. de art.288 Cod penal rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000; „uz de fals” prev. de art.291 Cod penal rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000; complicitate la infracțiunea de „dare de mită” prev. de

art.26 Cod penal rap.la art.255 Cod penal rap.la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, totul cu aplicarea art.33 lit.a) cod penal;

5.**Cârstea Mihaela Izabela**, în stare de libertate, pentru săvârșirea infracțiunilor de „fals material în înscrisuri oficiale” prev. de art 288 Cod penal rap.la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000; „uz de fals” prev. de art.291 Cod penal rap.la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000; complicitate la infracțiunea de „dare de mită” prev. de art.26 Cod penal rap.la art.255 Cod penal rap.la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, totul cu aplicarea art.33 lit.a) Cod penal;

6.**Boța Nicolae**, în stare de libertate, pentru săvârșirea infracțiunii de „dare de mită” prev. de art.255 Cod penal rap.la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000;

În esență, în actul de sesizare a instanței s-a reținut că în perioada 2006-21.10.2010, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu, inculpatul Apostu Florin Nicușor a săvârșit mai multe acte de corupție, de la pretinderea, primirea de mită până la favorizarea unor infractori prin influențarea cercetașilor și falsificarea semnăturilor procurorilor din subordine, declarații false de avere 2006-2010, iar în perioada 05.08.2010-27.09.2010, a primit de la inculpatul Popescu Tiberiu Narcis un plic conținând suma de 400 euro și ulterior, suma de 1500 lei în scopul soluționării favorabile a dosarului penal nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe Bârsan Rareș Mihai, participând la falsificarea a două declarații din dosar de către inculpații Cârstea Mihaela Izabela și Cârstea Sebastian Dumitru (care au și asigurat plata) pentru facilitarea emiterii soluției, apoi a acceptat oferirea unei sume de bani de la același inculpat, Popescu Tiberiu Narcis, asupra cuantumului careia urmau să se pronunțe ulterior, pentru soluționarea favorabilă a dosarului penal nr.4496/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe numita Fleschin Ana, dosar înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu și în cele din urmă, a acceptat de la inculpatul Popescu Tiberiu Narcis și oferta contravalorii a 20% dintr-o creanță pe care creditorul Cârstea Sebastian Dumitru o avea împotriva debitorului Haiduc Cătălin după ce acesta din urmă era determinat la plata acesteia prin demersul infracțional desfășurat de inculpatul Apostu Florin Nicușor, respectiv constituirea unui dosar penal împotriva debitorului Haiduc Cătălin (dosar penal nr. 670/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu). De asemenea, inculpatul Apostu Florin Nicușor a acceptat efectuarea gratuită a unei revizii auto cu sprijinul inculpatului Cambulea Ilie

lăsându-l să înțeleagă că facilitează promovarea unui recurs în interesul legii prin intervenții pe lângă Procurorul General al României și a folosit două autoturisme oferite prin firmele aflate sub influența aceluiași inculpat, Carabulea Ilie pentru a soluționa plângerile penale formulate la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu de societățile la care cel din urmă era acționar. Continuând activitatea infracțională, în cursul lunii octombrie 2010, inculpatul Apostu Florin Nicușor a primit de la inculpatul Boța Nicolae o sumă de bani în scopul soluționării favorabile a dosarului penal nr.219/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe Boța Milena, soția inculpatului Boța Nicolae.

Sub aspect procedural, s-a reținut că cei 6 inculpați au beneficiat de asistență juridică calificată, apărarea fiind exercitată de avocați aleși, că au avut posibilitatea efectivă de a administra probele în aceleași condiții ca și acușarea; inculpați ca și martorii, au fost ascultați în mod direct, nemijlocit de către instanță, au solicitat verificarea și au supus atenției instanței legalitatea administrării unor probe în cursul urmăririi penale (învocând nulitatea încheierilor de autorizare a interceptărilor și înregistrărilor audio/video și a convorbirilor ambientale ca urmare a necompetenței ICCJ).

Excepția necompetenței pentru emiterea autorizației de interceptare/ înregistrare a convorbirilor efectuate prin telefon sau orice alt mijloc electronic și în mediul ambiantal în temeiul art.91¹ și urm. Cod procedură penală s-a apreciat a fi neintemeiată deoarece cercetările penale l-au vizat și pe judecătorul Rusu Marcel de la Tribunalul Sibiu, dar cu grad de Curte de Apel ceea ce atrăgea în acel moment, în temeiul art.29 pct.1 lit.f) Cod procedură penală, competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, nefiind aplicabile dispozițiile art.197 alin.(2) Cod procedură penală privind sancțiunea nulității absolute. Pe cale de consecință, s-a apreciat că interceptările și înregistrările efectuate în baza încheierilor nr.30/14.07.10, nr.36/12.08.10 și nr.45/10.09.10 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt legale și nu pot fi înlăturate conform art.64 alin.(2) Cod procedură penală.

În fapt, instanța de fond, pe baza unei analize obiective a motivelor, argumentelor și mijloacelor de probă invocate pe de o parte, de către acușare, iar pe de altă parte, în apărare de către inculpați, a reținut următoarea situație de fapt:

Inculpatul Apostu Florin Nicușor a deținut funcția de prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu și, profitând de această funcție, a săvârșit mai multe acte de corupție în scopul,

pe de o parte, de a participa activ la „elita comunității locale”, iar pe de altă parte, pentru obținerea unor foloase materiale.

Pe fondul unei vechi prietenii, inculpatul Popescu Tiberiu Narcis, ofițer în cadrul Direcției Județene de Informații Sibiu, a contribuit la comiterea unora dintre actele de corupție în propriul interes dar și al altora (inculpați Apostu Florin Nicușor, Cârstea Sebastian Dumitru, Cârstea Mihaela Izabela, martora Fleschin Ana).

Semnificativă în activitatea infracțională a inculpatului Apostu este și contribuția inculpatului Carabulea Ilie fondator, acționar majoritar al holdingului „ATLASSIB” SA Sibiu format din 40 firme cu obiecte de activitate diverse (bancă, asigurări, industrie alimentară, prelucrarea laptelui, transporturi, poștă cu o cifră de afaceri de X milioane € în anul 2010 și peste 6000 de angajați), care a profitat de dorința celui dintâi de a face parte din sfera oamenilor influenți la nivelul județului, oferindu-i diverse avantaje până la mită.

În activitatea de corupere, au intervenit și ceilalți trei inculpați Cârstea Sebastian Dumitru, Cârstea Mihaela Izabela, Bota Nicolet, din motive cu totul diferite și explicabile, dar nu și scuizabile, cunoscând posibilitatea rezolvării pe căi „ocolite și ilegale” de către inculpatul Apostu a dosarelor penale privind pe membrii familiilor acestora

Astfel:

1. La data de 2 august 2010, respectiv în intervalul august - septembrie 2010, inculpatul Carabulea Ilie a solicitat inculpatului Apostu Florin Nicușor ca, în virtutea funcției pe care acesta o deținea, să intervină pe lângă Procurorul General al României în promovarea unui recurs în interesul legii (RIL), în folosul exclusiv al cumpărătorului de influență și al intereselor patrimoniale ale firmelor din holdingul Atlassib. Ascunzând realitatea, inculpatul Apostu Florin Nicușor a avut discuții cu cumpărătorul de influență, inculpatul Carabulea Ilie și l-a asigurat că, la rândul său, a purtat discuții telefonice atât cu membrii familiei Procurorului General, cât și cu acesta și că problema „este rezolvată”, lăsându-l să creadă că demersul său va avea un final favorabil. Ulterior, inculpatul Apostu Florin Nicușor l-a contactat telefonic pe inculpatul Carabulea Ilie, l-a întrebat dacă memoriul referitor la promovarea recursului în interesul legii (în promovarea căruia era direct interesul cumpărătorului de influență) „este gata” și l-a reluat că-l va duce personal la București întrucât avea să participe la un seminar profesional, împrejurare în care l-a

asigurat pe inculpatul Carabulea Ilie că-l va contacta personal pe Procurorul General al României.

În aceeași perioadă, inculpatul Apostu Florin Nicușor se adresase S.C."STAR MOTORS" SRL Sibiu să-i efectueze o revizie la autovehiculul „marca „AUDI A8”, utilizat de inculpat, dar obiectul unui contract de leasing încheiat între S.C. „ATLASSIB LEASING IFN” SA Sibiu (care nu făcea parte din holding) și S.C. „INTERMEDIA” SRL Sibiu-societate la care a fost acționar și inculpatul Carabulea Ilie a cărui influență (deși contrazisă de acesta) era încă prezentă. Consecutiv discuției telefonice purtate de cei doi inculpați referitor la modalitatea efectivă în care inculpatul Apostu Florin Nicușor urma să intre în posesia memoriului respectiv, inculpatul Apostu Florin Nicușor și-a manifestat disponibilitatea de a contacta personal o angajată a inculpatului Carabulea Ilie, iar acesta din urmă l-a contactat telefonic pe martorul Ciora Adrian, angajat al S.C."STAR MOTORS" SRL Sibiu, șef de reprezentanță, și i-a indicat în mod expres „să fie atent” cu inculpatul Apostu, să-i efectueze revizia auto, să nu-i înceseze contravaloarea serviciilor prestate, cu motivarea că inculpatul Apostu Florin Nicușor „era un om de-al lor care le rezolva problemele”.

În susținerea celor de mai sus au fost invocate următoarele mijloace de probă: înscrisuri referitoare la revizia autoturismului, confuziile apărute la titularul plății, dovezile de plată a reviziei, declarațiile martorilor Mihai Cosmin Toma, director general care a precizat că „Nu pot nega implicarea domnului Carabulea și în perioada când nu era acționar, dat fiind că societatea „ATLASSIB LEASING IFN” SA Sibiu era finanțată de către Banca C... al cărui control îl deține domnul Carabulea ca acționar principal...” (fila 138, dosar instanță, vol.IV), Ciora Adrian care a arătat că „...m-a sunat domnul Carabulea că este în service autoturismul „Audi A 8” al domnului Apostu pentru o revizie...În discuția telefonică, domnul Carabulea mi-a spus să efectuez revizia și, după finalizare, să-l sun să-mi comunice ce trebuie să fac...După finalizare, l-am sunat pe domnul Carabulea care mi-a spus să facturez pe - Atlassib” (fila 298, dosar instanță, vol.IV), efectuarea reviziei, refuzul plății, declarațiile inculpatului Carabulea Ilie care recunoaște intervenția sa pe lângă martorul Ciora, dar cu o explicație puerilă și anume “buna cuvință - pentru că service-ul nu și-a îndeplinit obligația de a avea un bar pentru clienți” (fila 158 din dosarul instanței) și nu interesul personal și al holdingului în promovarea RIL-ului, ulterior demonstratule însă de procuror;

2. În luna ianuarie 2010, martorul Bârsan Rareș Mihai a fost autorul unui accident auto comis în parcarca unui bloc din mun. Sibiu. Constatând încălcări ale normelor rutiere, poliția mun. Sibiu a întocmit un dosar penal ce a fost înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu cu nr. 94/P/2010. Cum soluționarea cauzei dura și, pentru a evita eventuala sancționare penală, martorul împreună cu sora și cumnatul său, inculpații Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela au discutat cu inculpatul Popescu Tiberiu Narcis care le-a promis rezolvarea favorabilă a cauzei, inițial, în schimbul sumei de 1000 €, majorată ulterior cu 200 € și 1500 lei. Conform rezoluției infracționale luate, în baza unei discuții prealabile separate, la data de 5 august 2010, inculpatul Apostu Florin Nicușor a primit în biroul său de la inculpatul Popescu Tiberiu Narcis suma de 400 €, într-un plic de hârtie de culoare albă, restul de 600 €, cel din urmă păstrându-l pentru sine. Cu același prilej, în realizarea activității infracționale, inculpatul Apostu Florin Nicușor a scos din dosarul 94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe martorul Bârsan Rareș Mihai două declarații despre care a apreciat că era necesar a fi „mătrășite”, astfel încât să poată să emită soluție favorabilă; înscrisurile au fost predate inculpatului Popescu Tiberiu Narcis, odată cu modelul de declarații și cu îndrumările procurorului cu privire la aspectele pe care trebuiau să le conțină „noile” declarații.

Potrivit înțelegerii cu inculpatul Apostu Florin Nicușor, inculpatul Popescu Tiberiu Narcis s-a deplasat la locuința inculpaților Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela, le-a relatat aceastora nu în scopul rezolvării favorabile a dosarului era necesară schimbarea - potrivit indicațiilor procurorului - declarațiilor martorului Luca Alexandru Ștefan și a lui Bârsan Rareș Mihai date agentului de poliție care a întocmit acte de cercetare penală în cauză. Astfel, inculpatul Cârstea Sebastian Dumitru a redactat personal, după dictarea inculpatului Popescu Tiberiu Narcis, declarația martorului Luca Alexandru Ștefan și a semnat pentru acesta, iar inculpații Cârstea Mihaela Izabela a redactat personal o declarație și a semnat-o în numele lui Bârsan Rareș Mihai, de asemenea după dictarea inculpatului Popescu Tiberiu Narcis. După întocmirea declarațiilor, inculpatul Popescu Tiberiu Narcis a revenit cu noile înscrisuri, modificate potrivit indicațiilor magistratului, le-a predat inculpatului Apostu Florin Nicușor care, în continuare, a procedat la introducerea acestor declarații în dosarul penal nr. 94/P/2010, la fila 18 declarația

tichuită pentru martorul Luca Alexandru Ștefan, iar la la 20 declarația olografa pentru Bârsan Rareș Mihai. Pe ambele declarații, în mod nereal, inculpatul Apostu Florin Nicușor a scris cu pix mențiunea „Dată în fața noastră 05.01.2010 AS A FORTODI” și a aplicat în mod nelegal ștampila Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu.

După efectuarea acestei activități, în realizarea rezoluției infracționale luate, inculpatul Apostu Florin Nicușor a procedat la soluționarea dosarului penal nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu în numele procurorului Frâsie Lazăr Vasile aflat în concediu și fără să cunoască aceasta. La data adoptării soluției, inculpatul Popescu Tiberiu Narcis a mai remis inculpatului Apostu Florin Nicușor suma de 1500 lei, păstrând pentru sine cei 200 €.

Situația de fapt anterior descrisă a fost reținută în baza următoarelor mijloace de probă: declarațiile inculpaților Popescu Tiberiu Narcis, Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela coroborate cu declarațiile martorului Bârsan Rareș Mihai, înregistrările discuțiilor din mediul ambiantal dintre inculpații Apostu și Popescu, în biroul celui dintâi, înscrisurile false de la dosar (declarații, ordonanța procurorului de netrimitere în judecată);

3. Martora Râșniță Ramona a fost depistată de către agenții poliției rutiere Sibiu în trafic, conducând un autovehicul cu o îmbibație alcoolică în sânge peste limita admisă de lege, situație în care i s-a întocmit dosar penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu sub nr.4100/P/2010. La data de 06.08.2010, martorul Neamtu Virgil Doru a intervenit pe lângă inculpatul Apostu Florin Nicușor în scopul rezolvării favorabile a dosarului penal privind pe martora Râșniță Ramona în schimbul obținerii, în principal, a unor favoruri sexuale de la aceasta, dar și a altor foloase materiale. Discuțiile au continuat cu martorul Neamtu Virgil Doru până în momentul în care inculpatul Apostu Florin Nicușor i-a comunicat că dosarul nr.4100/P/2010 privind pe Râșniță Ramona a ajuns de la organele de cercetare penală la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu, în posesia sa, după care inculpatul a purtat discuții telefonice și chiar ambientale cu martora Râșniță Ramona despre dosar și despre momentul în care va proceda la soluționarea acestuia „decă mă voi hărnicii în acest weekend să-1 zdrobesc”. La data de 23.08.2010, inculpatul Apostu Florin Nicușor a soluționat el dosarul penal susmenționat, în condițiile în care acest dosar era repartizat procurorului Frâsie

Lazăr Vasile și a semnat în numele acestuia cu semnătura sa și „/”

Această acuzație adusă inculpatului Apostu Florin Nicușor s-a reținut pe baza următoarelor mijloace de probă: convorbirile telefonice și ambientale înregistrate între inculpatul Apostu Florin Nicușor și martorul Neamțu Virgil Doru legate de soluționarea dosarului penal nr.4100/P/2010 (discuții în cadrul cărora cei doi fac referire și la suma de 2000€, dar nu sunt probe care să dovedească și primirea acestei sume de la martora Râșniță), declarațiile martorului Aron Marius, participant la masa de la SC Club Davico SRL București - local aparținând martorului Neamțu Virgil Doru situat la Fotel Marriott -, care a afirmat că s-au purtat discuții între Apostu Florin Nicușor, Neamțu Virgil Doru și martora Râșniță Raluca legate de existența unui dosar penal privind-o pe cea din urmă, discuții care nu și-ar fi avut rostul și pentru care, nici inculpatul și nici martorii, nu au oferit explicații plauzibile (dosarul era la Sibiu, nu era repartizat inculpatului), lipsa dovezilor de achitare a Notei de plată de către inculpat care i-a comunicat martorului Neamțu Virgil Doru că s-a prezentat foarte bine;

4. Pe fondul unei relații de prietenie mai vechi, inculpatul Apostu Florin Nicușor a primit de la martorul Apafi Mihail o plasă cu produse alimentare prin intermediul fiului acestuia „Alexe vizigotul”, în scopul soluționării favorabile a dosarului penal nr.2547/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe numitul Șeuşan Andrei. Inițial, martorul Apafi Mihail a indicat corect numărul de dosar, însă a indicat greșit numele de Teuşan, dosarul vizând de fapt pe numitul Șeuşan Andrei, fost angajat pe timp de vară al unui prieten al martorului Apafi Mihail „numitul Bălan”, patron al unei firme de construcții din mun.Sibiu. Inculpatul Apostu Florin Nicușor a soluționat dosarul fără ca procurorul Frâsie Lazăr Vasile să cunoască această activitate și a semnat pentru „/” cu propria semnătură.

Negarea acuzației de către inculpat a fost apreciată ca nefondată, deoarece din convorbirile telefonice autorizate și încreștate, transcrise la dosar, din adresele de domiciliu rezultă că inculpatul Apostu Florin Nicușor și martorul Apafi Mihail nu sunt vecini, nu sunt dovezi că martorul Apafi Mihail, persoană cu atribuții în Administrația Piețelor Sibiu îi făcea cumpărăturile inculpatului în acest mod, cumpărături pe care i le ducea ulterior acasă (liste de produse, chitanțe referitoare la plăți, martori), iar cu ocazia audierii direct de către instanță, martorul Apafi Mihail a precizat că nu a procedat corect, poziția sa fiind explicită cu privire

la intervenția făcută asupra inculpatului pentru soluționarea favorabilă a cauzei susmenționate;

5. În perioada august - septembrie 2010, inculpatul Apostu Florin Nicușor a primit de la martorul Lasca Nicolae o sticlă de coniac în valoare de 29 lei, lăsându-l să creadă că are influență asupra judecătorilor din cadrul Judecătoriei Sibiu pentru soluționarea dosarului civil nr.4032/306/2009 al Judecătoriei Sibiu având ca obiect plângerea contravențională pe care acesta o formulase.

Apărarea inculpatului că plângerea contravențională ar fi fost soluționată nefavorabil a fost apreciată ca neavând relevanță în cauză, deoarece demersurile sale au fost reale, el verificând în mai multe rânduri termenul, soluția, posibilitatea exercitării căii de atac împotriva acesteia, termenul prevăzut de lege pentru exercitarea căii de atac și de când curge; în acest sens, fiind clocote convorbirile telefonice înregistrate și transcrise în dosar cu martora Drașoveanu Corina- președinta Judecătoriei Sibiu - cu privire la stadiul și soluția din dosar, discuții repetate cu aceasta vis à vis de stadiul și soluția dată, de posibilitatea exercitării căii de atac împotriva acesteia, a termenului prevăzut de lege și de când curge;

6. Continuând activitatea infracțională, la data de 27.09.2010, inculpatul Apostu Florin Nicușor a acceptat să primească prin intermediul inculpatului Popescu Tiberiu Narcis o sumă de bani, al cărei cuantum urma a fi stabilit după primirea dosarului de la organele de poliție, după ce „il va studia”, pentru rezolvarea favorabilă a dosarului penal nr.4496/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu, privind pe martora Fleschin Ana, corcortată penal pentru săvârșirea infracțiunii de „ucidere din culpă” prev. de art.178 alin.(3) Cod penal și a infracțiunii de „vătămare corporală din culpă” prev. de art.184 Cod penal, astfel încât aceasta să beneficieze de un tratament penal cât mai favorabil.

Inculpatul Popescu Tiberiu Narcis a arătat în mod constant că a intervenit pe lângă inculpatul Apostu Florin Nicușor, la inițiativa unui coleg (martorul Demian Ioan Daniel), pentru soluționarea favorabilă a cauzei privind pe martora Fleschin Ana. Însă, susținerile celor doi inculpați că discuțiile s-ar fi rezumat numai la solicitarea unor relații s-a reținut că sunt contrazise de înregistrările audio, comunicările ambientale din data de 27.09.2010 purtate în biroul inculpatului Apostu Florin Nicușor, ocazie cu care inculpatul Apostu insistă asupra modului de

rezolvare numai după primirea dosarului și fără implicarea altor persoane (chiar avocat) ceea ce relevă „oferta inculpatului Popescu” urmată de „acceptarea inculpatului Apostu” și explică declarațiile martorei că „nu a oferit personal mită”;

7. În cursul lunii octombrie 2010, inculpatul Apostu Florin Nicușor l-a lăsat să înțeleagă pe martorul Boța Nicolae că, în schimbul unei sume de bani (valută), va soluționa favorabil dosarul penal nr.219/P/2010 înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe Boța Milena soția sa, aflat la momentul respectiv în curs de cercetare penală la Poliția Municipiului Sibiu și având ca obiect săvârșirea de către aceasta a infracțiunii de participație improprie la infracțiunea de „înșeșăciune”.

Sub acest aspect, au fost reținute ca relevante următoarele mijloace de probă: înregistrările prin mijloace electronice (transcrise la dosar) a discuțiilor ambientale purtate la data de 11.10.10 de inculpatul Apostu Florin Nicușor și martorul Boța Nicolae, din care rezultă fără echivoc, că pe fondul discuțiilor referitoare la rezolvarea favorabilă a cauzei penale privind pe soția sa, martorul Boța Nicolae a scos din buzunarul pantalonilor o bancnotă, pe care a ales-o dintre alte bancnote și pe care a înmănat-o direct inculpatului Apostu Florin Nicușor, care după examinarea acesteia a introdus-o în buzunarul hainei sale, (dosar urmărire penală, vol III fișe 238 - 139), declarațiile martorului Blaga Eugen care confirmă discuțiile cu inculpatul Apostu Florin Nicușor referitoare la cauza respectivă, deși nu o avea în supraveghere și ceea ce nu știa martorul era că abordarea sa, inculpatul a făcut-o numai după discuțiile frauduloase avute cu soțul persoanei cercetate, martorul Boța, percheziția efectuată în biroul magistratului, ocazie cu care s-a ridicat citația emisă de Poliția mun. Sibiu pentru Boța Milena în dosarul penal nr.219/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu.

Referința la susținerile martorului Boța Nicolae cu privire la obiectul discuțiilor cu inculpatul Apostu Florin Nicușor și anume, că dorea obținerea unui abonament la meciurile echipei de baschet CSU Sibiu într-o anumită zonă, s-a reținut, nu numai faptul că acestea nu rezultă din înregistrări, dar și faptul că nu sunt confirmate nici prin alte mijloace de probă (martori, presupusul bife înmănat inculpatului) și că nu sunt nici credibile în condițiile în care Boța Nicolae nu avea relații apropiate cu inculpatul Apostu Florin Nicușor sau cu familia acestuia.

8. La data de 30.09.2010, în biroul său, și după intervenția martorului Bicher Cristian, inculpatul Apostu Florin Nicușor a discutat cu martorul Vlad Mihai Aurel, cercetat într-un dosar penal instrumentat de Poliția mun. Sibiu având ca obiect săvârșirea infracțiunii de „conducere pe drumurile publice a unui autovehicul având în sânge o imbibație alcoolică peste limita admisă de lege”. Inculpatul Apostu Florin Nicușor a indicat concret martorului Vlad Mihai Aurel conținutul declarațiilor pe care acesta să le dea la poliție, astfel încât să fie credibil și să se sustragă de la consecințele legii penale.

Situația de fapt susmenționată a fost reținută pe baza următoarelor mijloace de probă: declarațiile inculpatului coroborate cu ale martorului Vlad Mihai Aurel, ambii confirmând întâlnirea și scopul acesteia, înregistrarea și transcrierea discuțiilor ambientale purtate la data de 30.09.2010 în biroul inculpatului Apostu Florin Nicușor potrivit căreia, contrar declarațiilor ulterioare, în calitate sa de prim procuror, inculpatul Apostu Florin Nicușor a făcut referiri concrete, explicite la apărările (declarații, justificări) pe care martorul să le facă pentru a evita răspunderea penală;

9. Inculpatul Apostu Florin Nicușor a soluționat următoarele dosare penale: 1142/P/2010, 2557/P/2010, 2370/P/2010, 5561/P/2009, 446/P/2010, 3729/P/2010, 1809/P/2009, 4046/P/2008, 5294/P/2009, 5428/P/2009, 5427/P/2009, 5521/P/2009, 54522/P/2009, 5396/P/2009, 8781/P/2009, 6284/P/2009, 4235/P/2009, 4962/P/2009, 5090/P/2009, 1365/P/2010, 4090/P/2009, 3850/P/2010, 4752/P/2009, 4685/P/2009, 4599/P/2009, 1795/P/2010, 5442/P/2009, 58/P/2010, 221/P/2010, 1837/P/2010, 2564/P/2010, 5447/P/2009, 6139/P/2009, 4895/P/2009, 6133/P/2009, 2348/P/2010, 5867/P/2009, 5606/P/2009, 3972/P/2009, 2026/P/2010, 3096/P/2009, 3095/P/2009, 5362/P/2009, 2016/P/2010, 4692/P/2009, 2284/P/2010, 5472/P/2009, 5022/P/2009, 4302/P/2009, 2460/P/2010, 511/P/2010, 1539/P/2010, 1886/P/2010, 5174/P/2009, 773/P/2010, 3682/P/2009, în numele mai multor procurori subordonați, ocazie cu care a procedat la contrafacerea semnăturii magistraților: procurori Magdea Daniela, Dunărean Monica Cornelia, Dinu Cristian, Frăsie Lazăr Vasile, prin imitare, iar soluțiile emise astfel cu semnături falsificate de inculpat au fost comunicate părților din dosar.

De asemenea, inculpatul Apostu Florin Nicușor a soluționat următoarele dosare penale: 4681/P/ 2009, 3175/P/ 2009, 2314/P/ 2010, 1962 IVI 2010, 2366/P/2010, 1370 IVI 2010, 2124/P/ 2010, 1495 IVI 2010, 1896 IVI 2010, 1336 IVI 2009, 4223 IVI 2008, 1612/P/ 2009, 510 IVI 2009, 378/P/ 2010, 376/P/ 2010, 4288/P/ 2009, 944/P/2010, 1516/P/2010, 1762/P/ 2010, 2119 IVI 2010, 1270 /P/2010, 2298 /P/2008, 1775/P/ 2009, 481 IVI 2009, 308/P/ 2009, 4765/P/ 2009, 2810 IVI 2009, 1819/P/ 2009, 1759 IVI 2009, 3012/P/ 2009, 2932 IVI 2009, 1518 /P/ 2009, 3642 IVI 2009, 2484 IVI 2010, 2377/P/2010, 2380/P/2010, 2347 /P/2010, 1855 IVI 2010, 1558/P/2010, 1772/P/2010, 6112/P/2009, 2338/P/2009, 6225/P/2009, 4209/P/2009, în numele procurorilor Frâschie Lazăr Vasile, Stratulat Simona, Magdea Daniela, actul de finalizare al cercetărilor fiind semnat de inculpatul Apostu Florin Nicușor cu semnătura sa și pentru „/” aceștia. Mai mult decât atât, unele soluții emise în mod nelegal în această modalitate de inculpatul Apostu Florin Nicușor au fost atacate de părțile din dosar cu plângere potrivit art.278 Cod procedură penală, prin procuratură soluționând și plângerile împotriva acestor acte.

S-a constatat că probatoriul administrat în susținerea acuzațiilor susmenționate nu suscită discuții deoarece inculpatul Apostu Florin Nicușor a recunoscut că a emis soluții în numele colegilor săi, pe unele dintre actele de finalizare a cercetărilor a contrasemnat semnătura acestora prin imitare, iar pe altele a semnat cu semnătura sa pentru „/” fără însă ca vreunul dintre procurori să cunoască aspectele infracționale și de nelegalitate comise de inculpat în calitate sa de procuror ierarhic superior, declarația sa coroborându-se cu declarațiile martorilor Frâschie Lazăr Vasile, Dinu Cristian, Dunărcanu Monica Cornelia, Stratulat Simona Septimia și Magdea Daniela, procurori la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu, date în cursul urmăririi penale și necontestate.

În drept, s-a retinut că:

Faptele inculpatului Apostu Florin Nicușor care în cursul lunii septembrie 2010, a acceptat efectuarea unei revizii auto fără a achita contravaloarea acestora în sumă de 4000 lei ca urmare a intervenției inculpatului Carabulca Ilie pe lângă firmele de service leasing, lăsându-l pe acesta să creadă că are influență asupra Procurorului General al României pentru promovarea unui recurs în interesul legii în interesul cumpărătorului de influență întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de:

- „trafic de influență” prev. de art.257 Cod penal rap.la art 7 alin.2 din Legea 78/2000 pentru inculpatul Apostu Florin Nicușor;
 „cumpărare de influență” prev. de art.6¹ alin.(1) din Legea nr.78/2000 pentru inculpatul Carabulea Ilie.

În condițiile în care inculpatul Apostu Florin Nicușor nu a achitat contravaloarea reviziei autoturismului, - martorul Ciora Adrian arată că discuțiile referitoare la revizie și la costurile acestora au fost purtate cu inculpatul Carabulea (care nu era nici reprezentantul firmei de leasing, nici al celei care achiziționase autoturismul și nici utilizatorul acestuia)-, inculpatul Carabulea Ilie nu avea niciun motiv să se implice în reparația autoturismului, nu era rudă cu inculpatul Apostu Florin Nicușor, nu avea puternice relații de prietenie cu acesta (contrar opiniei procurorului, nicio probă, nici măcar declarațiile sau faptele inculpaților, nu confirmă prietenia sau cel puțin o oarecare amicitie între cei doi inculpați), nu era patronul sau administratorul firmei de reparații, apărarea celor 2 inculpați referitoare la o simplă suprapunere a evenimentelor, la o coincidență, a fost apreciată ca nefiind credibilă și, în consecință nu a fost luată în considerare. Totodată, împrejurarea că avocații holdingului inițiaseră promovarea unui recurs în interesul legii cu ceva timp înainte, iar demersurile lor legale nu primiseră încă un răspuns a fost de natură să întărească convingerea instanței cu privire la caracterul ilicit al acțiunilor celor 2 inculpați, inculpatul Carabulea Ilie recurgând la „sprijinul” inculpatului Apostu Florin Nicușor pe lângă Procurorul General ca una dintre modalitățile prin care se va exercita acel recurs.

Infraacțiunea de trafic de influență se consumă prin săvârșirea oricăreia dintre acțiunile atipice prevăzute de norma de incriminare:primirea ori pretinderea de bani ori alte folcasc, acceptarea de promisiuni, de daruri de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu; nu are relevanță dacă intervenția s-a produs ori nu.

În cauză, afirmațiile inculpatului Apostu Florin Nicușor referitoare la sprijinirea pentru exercitarea recursului în interesul legii, unimate de preluarea unui memoriu, deplasarea la București, au fost de natură să-i crească convingerea inculpatului Carabulea Ilie asupra influenței pe care inculpatul Apostu Florin Nicușor o are pe lângă Procurorul General deoarece ca prim procuror la o unitate a Ministerului Public sunt colegi (cu limitările date de

subordonarea ierarhică) și au fost colegi la același parchet. Ulterior finalizării cercetărilor penale și sesizării instanței, promovarea RIL-ului de către procurorul general nu justifică activitatea infrațională a inculpaților pentru că, în sistem fiind, inculpatului Apostu Florin Nicușor îi era binecunoscută această procedură în cazul soluționării diferite a aceleiași probleme de drept de către instanțe.

Fapta inculpatului Apostu Florin Nicușor de a primi de la martorul Lasca Nicolae o sticlă de coniac în valoare de 29 lei, lăsându-l să creadă că are influență asupra judecătorilor din cadrul Judecătoria Sibiu pentru soluționarea favorabilă a dosarului civil nr.4032/306/2009 întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „trafic de influență” prev. de art.257 Cod penal rap. la art.7 alin.2 din legea 78/2000.

Fapta inculpatului Apostu Florin Nicușor care la data de 05.08.10, în calitate de prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu, în baza unei înțelegeri prealabile cu inculpatul Popescu Tiberiu Narcis a primit de la acesta suma de 400 euro și, ulterior, suma de 1500 lei pentru soluționarea favorabilă a dosarului penal nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe martorul Bârsan Rareș Mihai întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „luare de mită” prev. de art.254 alin.(1,2) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea 78/2000.

Fapta inculpatului Popescu Tiberiu Narcis de a da sumele de 400 euro și 1500 lei inculpatului Apostu Florin Nicușor pentru soluționarea favorabilă a dosarului penal nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe martorul Bârsan Rareș Mihai întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „luare de mită” prev. de art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea 78/2000.

Fapta inculpatului Apostu Florin Nicușor de a sustrage două declarații (una a martorului Luca Alexandru Ștefan, iar cealaltă a martorului Bârsan Rareș Mihai) din dosarul penal 94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu pe care le-a înmănat inculpatului Popescu Tiberiu Narcis cu scopul de a fi „falsificate” întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „sustragere sau distrugere de înscrisuri” prev. de art.242 alin.(1) Cod penal.

Cum documentele sustrase erau în deținerea parchetului (cele două declarații fiind emise de martor și de învinuit nu de către organele de urmărire penală), s-a reținut că acțiunea inculpatului nu se regăsește în latura obiectivă a infracțiunii de „reținere sau

„distrugere de înscrisuri” prev. de art.272 Cod penal și în consecință, conform art.334 Cod procedură penală s-a schimbat, încadrarea juridică a faptei din art.272 Cod penal în art.242 alin 1 din Codul penal.

Faptele inculpatului Apostu Florin Nicușor de a atesta pe acele înscrisuri falsificate de inculpații Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru sintagma „dată în fața noastră 5.01.2010 ASA FORTODI” după care a aplicat ștampila Parchetului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „fals material în înscrisuri oficiale” prev. de art.288 alin.(2) Cod penal cu aplicarea art.41 alin.(2) Cod penal.

Fapta inculpatului Apostu Florin Nicușor de a folosi cele 2 declarații falsificate la emiterea soluției dată în cauza penală susmenționată constituie infracțiunea de „uz de fals” prev. de art.291 Cod penal.

Potrivit art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000 constituie infracțiune falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea unuia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune-luare/dare de mită, trafic de influență, cumpărare de influență sau infracțiuni asimilate acestora.

În cauză, inculpații Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis, Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru au procedat la falsificarea documentelor pentru a facilita soluția de neprimire în judecata a numitului Barsan Rareș. Nici procurorii și nici actele dosarului nu demonstrează existența vreunei fapte de corupție pe care inculpații să o fi acoperit prin fals.

În consecință, conform art.334 Cod procedură penală, instanța de fond a schimbat încadrarea juridică a infracțiunilor prevăzute de art.288 Cod penal, art.291 Cod penal, art.26-art.291 Cod penal, art.26-art.288 alin.(2) Cod penal, prin înlăturarea disp. art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000 pentru cei 4 inculpați.

Deși instanța a pus în discuție și schimbarea încadrării juridice din infracțiunile prevăzute de art.288 Cod penal și de art.291 Cod penal în infracțiunea prevăzută de art.290 Cod penal cu privire la falsificarea declarațiilor martorilor Luca Alexandru Ștefan și Barsan Rareș Mihai (învinuit în dosarul penal 94/P/2010), constatând caracterul oficial al înscrisurilor cu un mare a atestării sintagmei „dată în fața noastră 5.01.2010 ASA FORTODI” după care s-a aplicat ștampila parchetului, a merțimul încadrarea juridică propusă de către procuror.

Fapta inculpatului Apostu Florin Nicușor de a adopta, pe baza tuturor actelor ilicite (sustragere declarații, atașarea celor falsificate la sugestia sa), soluția de neluare în judecată față de martorul Bârsan Rareș Mihai întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „favorizarea infractorului” prev. de art.264 Cod penal.

Faptele inculpatului Popescu Tiberiu Narcis de a-l sprijini, după o înțelegere prealabilă, pe inculpatul Apostu Florin Nicușor la comiterea activității infracționale referitoare la dosarul penal nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe martorul Bârsan Rareș Mihai, prin primirea celor două declarații, înlocuirea acestora cu alte două declarații scrise în fals de inculpații Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela după dictarea sa, pentru facilitarea adoptării unei soluții favorabile martorului Bârsan Rareș Mihai întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de:

- complicitate la infracțiunea de „sustragere sau distrugere de înscrisuri” prev. de art.26 Cod penal rap. la art.242 alin.(1) Cod penal;

- complicitate la infracțiunea de „favorizare a infractorului” prev. de art.26 cod penal rap. la art.264 Cod penal;

- complicitate la infracțiunea de „fals material în înscrisuri oficiale” prev. de art.285 Cod penal rap. la art.288 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.(2) Cod penal;

- complicitate la infracțiunea de „uz de fals” prev. de art.26 Cod penal rap. la art.291 Cod penal.

Fapta inculpaților Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela, soț și soție, de a scrie ficcare câte o declarație, inculpatul în numele martorului Luca Alexandra Ștefan, iar inculpata, pentru martorul Bârsan Rareș Mihai, (învinuit în dosarul penal nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu) pe care le-au înmănat inculpatului Popescu Tiberiu Narcis întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „fals material în înscrisuri oficiale” prev. de art.288 Cod penal prin schimbarea încadrării juridice în sensul arătat mai sus.

Fapta inculpaților Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela de a procura sume de bani solicitate de inculpatul Popescu Tiberiu Narcis și remise în parte inculpatului Apostu Florin Nicușor în scopul soluționării favorabile a dosarului penal nr.94/P/2010 întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la infracțiunea de „dare de mită” prev.

de art.26 Cod penal rap. la art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.2 cîn Legea nr.78/2000.

Fapta inculpatului Apostu Florin Nicușor care la data de 10 august 2010, în calitate de procuror, a primit de la martorul Apali Mînaîl, prin intermediul fiului acestuia o plasă cu mai multe produse alimentare (a căror contravaloare nu a fost stabilită) în scopul soluționării favorabile a dosarului penal nr.2457/P/2010 privind pe Șoușan Andrei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „luare de mită” prev. de art.254 alin.(1,2) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea 78/2000.

Fapta inculpatului Apostu Florin Nicușor de a primi de la martorul Neamțu Virgil Doru contravaloarea unei mese la SC Club Davicc SRL București, local aparținând mituitorului, de a accepta să primească de la martora Râșniță Ramona favoruri sexuale și de a-i solicita prin intermediul mituitorului suma de 2000 euro pentru soluționarea favorabilă a dosarului penal nr.4100/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe Râșniță Ramona constituie infracțiunea de „luare de mită” prev. de art.254 alin.(1,2) Cod penal rap. la art.7 alin.1 cîn Legea 78/2000.

Fapta inculpatului Apostu Florin Nicușor de a accepta să primească de la inculpatul Popescu Tiberiu Narcis o sumă de bani, al cărei quantum urma să fie stabilit ulterior, după ce studiu dosarul penal nr.4496/P/2010 privind pe martora Fleschin Ana, în scopul facilitării răspunderii penale a acesteia, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „luare de mită” prev. de art.254 alin.(1,2) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea 78/2000.

Fapta inculpatului Apostu Florin Nicușor care în cursul lunii octombrie 2010 a primit de la inculpatul Boța Nicolae o bancnotă (pe care acuzața nu a reușit să o identifice) pentru soluționarea favorabilă a dosarului penal nr.219/P/2010 privind pe Boța Milena, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „luare de mită” prev. de art.254 alin.(1,2) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea 78/2000.

Fapta inculpatului Boța Nicolae de a remite inculpatului Apostu Florin Nicușor o bancnotă în scopul determinării acestuia să soluționeze favorabil dosarul penal nr.219/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe Boța Milena, soția sa, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „dare de mită” prev. de art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea 78/2000.

Fapta inculpatului Apostu Florin Nicușor de a indica martorului Vlad Mihai Aurel conținutul declarațiilor și apărările pe

care acesta urma să le facă în fața organului de poliție în scopul evitării consecințelor legii penale, în condițiile în care acesta era cercetat penal într-un dosar având ca obiect săvârșirea infracțiunii de „conducere pe drumurile publice a unui autovehicul având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita admisă de lege” întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „favorizarea infractorului” prev. de art.264 Cod penal.

Fapta inculpatului Apostu Florin Nicușor de a soluționa în numele unor procurori un număr de 56 dosare penale și de a proceda la contrafacerea semnăturii acestora prin imitare, iar ulterior la comunicarea soluțiilor astfel falsificate, persoanelor din dosarele respective întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de „fals material în înscrisuri oficiale” prev. de art.288 alin.2 Cod penal (56 fapte) și de „uz de fals” prev. de art.291 Cod penal (56 fapte).

Cum inculpații Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis, Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela au comis faptele mai sus arătate înainte de a fi fost condamnați definitiv pentru vreo una dintre ele, în cauză s-au reținut dispozițiile de art.33 lit.a) Cod penal.

La individualizarea pedepselor aplicate inculpaților s-au avut în vedere criteriile prevăzute de art.72 Cod penal, circumstanțele personale ale fiecăruia dintre aceștia.

În consecință, sub aspectul individualizării pedepselor aplicate inculpaților Apostu Florin Nicușor și Popescu Tiberiu Narcis, în raport de criteriile prevăzute de art.72 Cod penal, printre care pericolul social concret sporit al faptelor, dat de caracterul repetat al actelor materiale ce intră în conținutul acestora, de circumstanțele reale ale comiterii faptelor, de calitatea de magistrat a inculpatului Apostu Florin Nicușor, respectiv, de obșter SRI a inculpatului Popescu Tiberiu Narcis, persoane chemate să apere legea, de urmările grave produse prin afectarea pe de o parte a încrederii cetățenilor în actul de justiție, iar pe de altă parte a imaginii justiției, obținerea efectivă a mitci pretinse, scopurile urmărite – interese materiale, de a se menține în anumite cercuri (mai restrictive față de calitatea de magistrat în cazul inculpatului Apostu), favorizarea unor persoane suspecte-, s-a apreciat că se impune aplicarea unor pedepse aspre (într-un quantum diferențiat raportat la contribuția fiecăruia, fiind evidentă implicarea majoră a inculpatului Apostu care avea și ultimul cuvânt prin rezolvarea cauzei penale) cu închisoarea, care să asigure prevenția generală, reeducarea inculpaților, să răspundă sentimentelor de indignare și

de frustrare a opiniei publice, reacției extrem de negative din partea societății civile în cazul unor asemenea fapte.

În ceea ce privește individualizarea pedepselor aplicate inculpaților Cârstea Sebastian Dumitru, Cârstea Mihaela Izabela, Boța Nicolae, potrivit aceluiași criterii prevăzute de art.72 Cod penal, printru care pericolul social concret mai puțin ridicat al faptelor acestora dat de circumstanțele reale ale comiterii lor, de urmările produse, de scopurile urmărite, - facilitarea rezolvării cauzelor penale în care erau cercetați membrii de familie între care erau puternice relații afective (frate, soție)- precum și circumstanțele personale ale celor trei inculpați care nu și-au făcut un „modus vivendi” din activitățile imputate, s-a reținut că se impune aplicarea pedepsei închisorii orientată spre minimul prevăzut de textul incriminării, quantum determinat și de actele materiale săvârșite de cei trei inculpați, care să asigure prevenția generală, reeducarea inculpaților și să răspundă sentimentelor de indignare, de frustrare a opiniei publice.

Spre deosebire de pedepsele aplicate inculpaților Cârstea Sebastian Dumitru, Cârstea Mihaela Izabela și Boța Nicolae, referitor la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Carabulea Ilie, instanța de fond a avut în vedere atât minimul pedepsei prevăzut de legiuitor, mai ridicat pentru infracțiunea imputată acestuia, dar și mobilul total diferit și anume, intenția de a-și întinde și menține influența asupra persoanelor chemate să infăptuiască actul de justiție de la prim nivel până la unul dintre cele mai înalte foruri - Procurorul General al țării.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor, în cazul inculpaților Apostu Florin Nicușor și Popescu Tiberiu Narcis - persoane ce ar fi trebuit să vegheze la respectarea legii - s-a dispus ca executarea sancțiunilor să se facă în regim de detenție. Față de ceilalți 4 inculpați, Cârstea Sebastian Dumitru, Cârstea Mihaela Izabela, Boța Nicolae, Carabulea Ilie, în raport de circumstanțele personale ale acestora - nu au precedente penale sau alte abateri, sunt apreciați pozitiv în comunitate, au șanse reale de reintegrare fără executarea pedepselor, astfel cum rezultă din referatele de evaluare întocmite de Serviciul de Probațiune, inculpații Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela fiind cooperanți pe tot parcursul procesului penal-, s-a reținut că reeducarea lor se poate realiza prin suspendarea condiționată a pedepselor conform art.81 Cod penal.

2. Cu privire la infracțiunile de „luare de mită” prev. de art.264 alin.1,2 Cod penal rap.la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, „dare

de mită" prev. de art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, având ca obiect folosirea de către inculpatul Apostu Florin Nicușor în perioada 2006 -21.10.2010, inițial, a autoturismului marca VW Passat și ulterior, a autoturismului AUDI A8, instanța de fond a reținut că acuzarea a demonstrat că firmele holdingului Atlassiō depuseseră mai multe plângeri penale la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu, că inculpatul Carabulea Ilie, fost fondator al holdingului sau al unor firme din afara acestuia și acționar majoritar în holding avea o influență reală și asupra firmelor în care nu mai deținea acțiuni, dar că nu există nicio probă că acesta a luat măsuri de dare a autoturismelor spre folosință inculpatului Apostu Florin Nicușor pentru soluționarea cauzelor penale într-un anumit mod, în folosul său ori al holdingului, că nu s-a dovedit că inculpații ar fi negociat soluțiile, că dimpotrivă, inculpatul Apostu a achitat avansurile și ratele de leasing (conform declarațiilor martorilor Bicher Cristian, Oltean Nicolae, Barteș Alina), fiind astfel evidentă intenția lui de achiziționare a autoturismelor însă, prin intermediul firmei S.C. „INTERMEDIA” SRL Sibiu, inițial, vânzarea autoturismelor prin leasing, operând numai pentru persoane juridice, ulterior, pentru evitarea cheltuielilor suplimentare, această intenție fiind certă.

Câtă vreme nu există nicio dovadă că inculpatul Carabulea Ilie ar fi cerut inculpatului Apostu Florin Nicușor soluționarea plângerilor penale formulate într-un anumit sens, că ar fi făcut presiuni pentru rezolvarea acestora și nici că inculpatul Apostu ar fi exercitat presiuni asupra inculpatului Carabulea și în condițiile în care inculpatul Apostu a plătit ratele de leasing firmei care achiziționase autoturismele, s-a concluzionat că nu sunt date referitoare la atribuțiile de serviciu pe care inculpatul, ca prim procuror, nu le ar fi îndeplinit sau le-ar fi îndeplinit în mod necorespunzător (cum a procedat în cazul celorlalte fapte de corupție când a dat rezoluțiile/ordonanțele de netrimitere în judecată în locul colegilor săi) așa încât este evident că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor de „dare/luare de mită” imputate celor doi inculpați, fapte pentru care nu pot fi trași la răspundere penală, urmând a fi achitați în temeiul art.11 pct.2 lit.a) –art.10 lit.”d” Cod procedură penală.

S-a mai reținut că acuzarea nu a reușit să dovedească vinovăția inculpaților Apostu Florin Nicușor și Popescu Tiberiu Narcis nici sub aspectul infracțiunilor prevăzute de art.254 alin.(1,2) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 și de

art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 cu privire la constituirea dosarului penal nr.670/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu. Inculpații au arătat în mod constant că nu au pretins sau acceptat vreun sumă de bani pentru a-l determina pe inculpatul Apostu, ca pe calca unor cercetări penale abuzive, să îl oblige pe martorul Haiduc Cătălin Mihai (cercetat în acea cauză) să restituie suma de bani datorată familiei Cârstea. Apoi, martorul Haiduc Cătălin însuși a precizat că nu s-a făcut nicio presiune asupra sa în acest sens, dimpotrivă, pe rolul IJP Sibiu sunt dosare în care este cercetat ca un mare a mai multor plângeri penale asemănătoare celei depuse de inculpații Cârstea. De asemenea, inculpatul Cârstea a arătat că nu a oferit nicio sumă de bani inculpaților Apostu sau Popescu.

Cu ocazia interceptării convorbirilor telefonice dintre inculpații Apostu Florin Nicușor și Popescu Tiberiu Narcis, s-a reținut referința la un procent de 20%, dar nu și ce reprezenta acesta, dacă ar fi trebuit dat/hat de inculpați ori de destinatar, iar din context, nu se poate trage concluzia certă că procentul respectiv ar fi făcut obiectul rabașionii de luare/dare de mită.

Lipsind oferirea, pretinderea sau acceptarea vreunui folos, în temeiul art.11 pct.2 lit.a) –art.10 lit."d" Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpaților pentru infracțiunea prevăzută de art.254 alin.(1,2) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000-inculpatul Apostu-, respectiv pentru infracțiunea prevăzută de art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000-inculpatul Popescu.

Curtea a considerat că nu sunt întrunite elementele constitutive nici ale infracțiunii de „fals în declarații” prevăzută de art.292 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 constând în declararea de către inculpatul Apostu Florin Nicușor numai a dreptului de utilizare a autoturismelor în declarațiile de avere aferente anilor 2006, 2007, 2008, 2009, deoarece până la achitarea ultimei rate, nu avea calitatea de proprietar, mai ales că inculpatul nu era nici măcar titularul contractului de leasing, că este criticabilă conduita inculpatului Apostu, din perspectiva exigențelor statutului de magistrat, de a ocoti dispozițiile legale referitoare la scopul achiziționării unor autoturisme scumpe cu mijloace cât mai ieftine, însă declarațiile sale corespundeau adevărului, astfel că în baza art.11 pct.2 lit.a) –art.10 lit."d" Cod procedură penală, a dispus achitarea inculpatul Apostu Florin Nicușor pentru această faptă.

În fine, în privința declarațiilor falsificate, folosite de inculpatul Apostu, întrucât din actele dosarului rezultă că inculpații Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela nu au folosit direct sau indirect declarațiile falsificate, activitatea lor rezumându-se numai la întocmirea acestora, s-a reținut că nu pot fi trași la răspundere penală și pentru infracțiunea de „uz de fals”, și în consecință s-a dispus achitarea lor în baza art.11 pct.2 lit.a) – art.10 lit.”c” Cod procedură penală.

Conform art.88 Cod penal, s-a dedus durata reținerii și arestului preventiv din pedepșa rezultantă aplicată inculpaților Apostu Florin Nicușor și Popescu Tiberiu Narcis.

Conform art.350 alin.(1) Cod procedură penală, instanța având obligația să se pronunțe prin hotărâre, asupra menținerii sau revocării măsurii arestării preventive a celor doi inculpați susmenționați, a reținut că potrivit art.5 pct.1 lit.c) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale referitor la cazurile de excepție în care o persoană poate fi lipsită de libertate, inculpații au fost, inițial, arestați în vederea aducerii în fața autorităților judiciare competente existând motive verosimile de a bănuți că au săvârșit o infracțiune.

Ulterior, măsura arestării preventive a fost menținută pe baza probelor de vinovăție administrate în cauză, a gravității infracțiunilor și a reacției publicului față de asemenea fapte, dar în același timp și din cauza riscului foarte probabil al exercitării de presiuni asupra martorilor.

Pronunțând condamnarea la pedeapse cu închisoarea, chiar dacă sentința nu este definitivă, dar având o puternică valoare asupra vinovăției și responsabilității inculpaților, s-a apreciat, lață de probele aflate la dosar până în acest moment, că temeiurile care au stat la baza luării măsurii arestării preventive nu au încetat și că impun în continuare privarea lor de libertate, motiv pentru care arestarea a fost menținută cu referire și la art.160^b alin.3 Cod procedură penală pentru ambii inculpați.

În baza art.254 alin. ultim Cod penal cu referire la și art.19 din Legea nr.78/2000, s-au confiscat 4000 € și 1529 lei de la inculpatul Apostu Florin Nicușor, iar potrivit art.255 cu referire la art.254 alin. ultim Cod penal, s-au confiscat 800 € de la inculpatul Popescu Tiberiu Narcis.

În baza art.6¹ alin.(3) din Legea nr.78/2000, s-a confiscat de la inculpatul Carabulca Iie suma de 4000 lei „proț pe care era dispus să o dea pentru cumpărarea influenței”.

Pentru a garanta realizarea acestor măsuri, s-au menținut măsurile asigurătorii asupra sumelor de bani consemnate la CEC Bank-Sucursala Alba Iulia până la concurența sumelor datorate statului, restituindu-se diferențele inculpaților Apostu Florin Nicușor și Popescu Tiberiu Narcis.

Totodată, s-a ridicat măsura sechestrului asigurător aplicată asupra autoturismelor nr. _____ și AUDI _____ conform ordonanțelor DNA-ST.Alba Iulia din 18.11.10 și 15.11.10, acestea nefăcând obiectul vreunei infracțiuni, neapartinând inculpaților și nefiind folosite la comiterea vreunei fapte penale.

În baza art.348 Cod procedură penală, s-au anulat înscrisurile falsificate obiect al infracțiunilor prev. de art.288 cod penal reținute în sarcina inculpaților Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis, Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela (declarații, ordonanțe, rezoluții, ultimele în măsura în care nu au fost infirmate de procurorul ierarhic superior sau instanță).

Împotriva sentinței au declarat recursuri Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Constanța și inculpații.

Parchetul, invocând cazurile de casare prev. de art.385⁹ pct.17, 18 și 14 din Codul de procedură penală, a criticat sentința pentru următoarele motive de nelegalitate și netemeinicie:

- greșita încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis, Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru, urmare aplicării dispozițiilor art.334 din Codul de procedură penală, prin înlăturarea prevederilor art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 referitor la infracțiunile prev. de art.288 alin.2 din Codul penal, art.291 Cod penal, art.26 rap. la art.288 alin.2 Cod penal și art.26 rap. la art.291 Cod penal;

- greșita achitare a inculpaților Apostul Florin Nicușor și Carabulea Iie în ceea ce privește infracțiunile prev. de art.254 alin.1 și 2 din Codul penal în referire la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (reținută în sarcina inculpatului Apostu Florin Nicușor) și de art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 (reținută în sarcina inculpatului Carabulea Iie), constând în aceea că în perioada 2006-21 octombrie 2010, inculpatul Apostu Florin Nicușor a preins și primit de la inculpatul Carabulea Iie, factor decizional al Holdingului „Atlasiib”, beneficiul folosinței exclusive și consecutive a autoturismelor marca VW Passat _____ și, ulterior, Audi A8 _____, autoturisme care în realitate au făcut obiectul unor

contracte de leasing financiare încheiate între SC Atlasib Leasing IFN SA Sibiu și SC Intermedia SRL Sibiu, ambele societăți fiind membre ale holdingului „ATLASSIB” și care au achitat pentru inculpatul Apostu TVA-ul aferent acestora și contravaloarea avans auto, aceasta în condițiile în care firmele inculpatului Carabulea Ilie aveau, doar în cursul anului 2010, un număr de 196 dosare penale instrumentate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu;

- greșita achitare a inculpaților Apostu Florin Nicușor și Popescu Tiberiu Narcis, pentru infracțiunile prev. de art. 254 alin.1 și 2 din Codul penal în referire la art.7 din Legea nr.78/2000, (reținută în sarcina inculpatului Apostu Florin Nicușor) și de art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 (reținută în sarcina inculpatului Popescu Tiberiu Narcis), constând în ceea ce în perioada septembrie - octombrie 2010, cei doi au luat hotărârea infracțională de a constitui dosarul penal înregistrat sub nr.670/1/2010 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu, în care s-au efectuat cercetări penale față de numitul Haiduc Cătălin Mihai în scopul de a-l determina pe acesta să achite numitului Cârstea Sebastian Dumitru o creanță recunoscută prin hotărâre definitivă și irevocabilă, dar nepusă în executare, urmând ca după punerea în executare a demersului infracțional, inculpații să obțină pentru sine echivalentul a 20% din valoarea creanței recuperate în acest mod;

- greșita achitare a inculpatului Apostu Florin Nicușor, pentru infracțiunea prev. de art.292 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (referitoare la cele patru declarații de avere completate de inculpat în anii 2006, 2007, 2008, 2009);

- greșita achitare a inculpaților Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru pentru infracțiunea prev. de art.291 Cod penal;

- greșita individualizare a pedepselor aplicate inculpaților solicitându-se majorarea cuantumului pedepselor pentru toți inculpații, iar pentru inculpatul Carabulea Ilie și schimbarea modalității de executare a acesteia, respectiv, în regim de detenție.

Inculpatul Apostu Florin Nicușor, invocând cazurile de casare prev. de art.385⁹ pct.10, 14 și 18 din Codul de procedură penală, a susținut că sentința este nelegală și necăminică pentru următoarele motive:

- în mod greșit instanța de fond a considerat că este neîntemeiată excepția de necompetență în legătură cu emiterea autorizației de interceptare/înregistrare a convorbirilor telefonice și în mediu ambiental, solicitând înlăturarea probelor ce se

concretizează în interceptări și înregistrări audio și video, inclusiv cele din mediul ambiantal și convorbirile telefonice, deoarece sunt mijloace de probă obținute în mod ilegal;

- în ceea ce privește problematica privind îndatoririle sale de serviciu ca element de esență al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită, instanța de fond nu a discutat și deci, nu s-a pronunțat, deși chestiunea de drept supusă judecătii are caracterul unei cereri esențiale, de natură să influențeze soluția procesului;

- instanța de fond nu s-a pronunțat nici în ceea ce privește modalitățile normative care definesc latura obiectivă a infracțiunii de luare de mită, deși și această problemă de drept a fost supusă judecătii și are caracterul unei cereri esențiale, de natură să influențeze soluția procesului;

- în mod greșit a fost condamnat pentru infracțiunea prev. de art.254 alin.1 și 2 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (descrisă la pct.3 din rechizitoriu), deoarece probele dosarului exclud cu desăvârșire existența actului pretinderii sau primirii de foloase ilicite, împrejurare față de care soluția ce se impunea a fi pronunțată era aceea de achitare în conformitate cu disp. art.10 lit.a din Codul de procedură penală;

- în mod greșit a fost condamnat pentru infracțiunea prev. de art.254 alin.1 și 2 din Codul penal, rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (descrisă la pct.5 din rechizitoriu), deoarece nu s-a făcut dovada neachitării bunurilor primite de la martorul Apuli Mihai și nici dovada unor discuții cu conotație frauduloasă despre dosarul privind pe Seușean Andrei, împrejurare față de care, soluția ce se impunea a fi pronunțată era aceea de achitare în temeiul art.10 lit.a din Codul de procedură penală;

- în mod greșit a fost condamnat pentru infracțiunea prev. de art.254 alin.1 și 2 din Codul penal, rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (descrisă la pct.6 din rechizitoriu), deoarece nu au fost administrate probe din care să rezulte că nu a achitat contravaloarea mesei servite la restaurant sau că ar fi pretins bani sau alte foloase de la Lumina Râșniță Ramona, pentru soluționarea favorabilă a dosarului în care aceasta era cercetată, împrejurare față de care soluția ce se impunea a fi pronunțată în cauză era aceea de achitare în temeiul art.10 lit.a din Codul de procedură penală;

- în mod greșit a fost condamnat pentru infracțiunea prev. de art.254 alin.1 și 2 din Codul penal, rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (descrisă la pct.7 din rechizitoriu), deoarece probele dosarului exclud existența actului acceptării unei promisiuni;

privind primirea de foloase ilegale, cu inculpatul Popescu Tiberiu Narcis a discutat numai despre oportunitatea angajării unui avocat în dosarul privind pe numita Fleşchin Ana, împrejurare faţă de care soluţia ce se impunea a fi pronunţată era aceea de achitare în temeiul art.10 lita din Codul de procedură penală:

- în mod greşit a fost condamnat pentru infracţiunea prev. de art.254 alin.1 şi 2 din Codul penal, rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (descriasă la pct.10 din rechizitoriul), deoarece din probele administrate în cauză nu rezultă că ar fi intervenit pentru soluţionarea favorabilă a dosarului privind pe Boţa Milena, împrejurare faţă de care soluţia ce se impunea a fi pronunţată în cauză era aceea de achitare în temeiul art.10 lita din Codul de procedură penală;

- în mod greşit a fost condamnat pentru infracţiunea prev. de art.257 din Codul penal, rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 (descriasă la pct.1 din rechizitoriul), deoarece nu există probe din care să rezulte că ar fi cunoscut împrejurarea că urma să nu achite costul reviziei auto, nu s-a dovedit în ce moment şi în ce modalitate şi-a exprimat acordul cu privire la neplata reviziei, împrejurare faţă de care, soluţia ce s-ar fi impus a fi pronunţată în cauză era aceea de achitare în temeiul art.10 lita din Codul de procedură penală;

- în mod greşit a fost condamnat pentru infracţiunea prev. de art.257 din Codul penal rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 (descriasă la pct.9 din rechizitoriul), deoarece sticla de coniac primită de la Lascu Nicolae nu reprezintă obiectul infracţiunii de luare de mită, ci un cadou primit cu întârziere din partea unui prieten cu ocazia zilei sale de naştere, împrejurare faţă de care soluţia ce s-ar fi impus a fi pronunţată în cauză era aceea de achitare în temeiul art.10 lita din Codul de procedură penală;

- în mod greşit a fost condamnat pentru infracţiunea prev. şi ped. de art.254 din Codul penal (descriasă la pct.12 din rechizitoriul), deoarece nu există probe din care să rezulte că i-ar fi arătat martorului Vlad Mihai Aurel acte din dosar şi, cu atât mai puţin, declaraţii, nu au fost identificate acte concrete de ajutorare a martorului, împrejurare faţă de care, soluţia ce s-ar fi impus a fi pronunţată era aceea de achitare în temeiul art.10 lita sau d din Codul de procedură penală;

- în mod greşit a fost condamnat pentru infracţiunea prev. de art.238 alin.2 din Codul penal (36 fapte) şi de art.291 din Codul penal (56 fapte), infracţiuni descrise la pct.13 din rechizitoriul, deoarece rechizitoriul nu identifică şi nu reţine că ar fi urmărit un

rezultat fraudulos sau un folos material ilicit, împrejurare față de care soluția ce s-ar fi impus a fi pronunțată în cauză era aceea de achitare în temeiul art.10 lit.d din Codul de procedură penală.

- greșita individualizare a pedepselor sub aspectul modalității de executare, apreciind, față de circumstanțele personale și de înscrișurile medicale privind starea sa de sănătate că se impune aplicarea prevederilor art.86- Cod penal, relative la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Inculpatul Popescu Tiberiu Narcis, invocând cazul de casare prev. de art.385⁹ pct.17² din Codul de procedură penală, a criticat sentința pentru următoarele motive de nelegalitate și netemeinicie:

- greșita condamnarea pentru infracțiunea de complicitate la favorizarea infractorului, deoarece ajutorul ce se presupune a fi fost dat de inculpat la săvârșirea de către inculpatul Apostu Florin Nicușor a infracțiunii de favorizarea infractorului nu există din punct de vedere obiectiv. În opinia inculpatului, chiar dacă a intrat în legătură cu inculpații Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru și i-a determinat să completeze declarațiile pe care ulterior le-a returnat inculpatului Apostu Florin Nicușor pentru a le atașa la dosarul în care era cercetat numitul Bârsan Rareș Mihai, aceste „acte de ajutor” nu pot fi subsumate infracțiunii de favorizarea infractorului prin darea unei soluții de netrimitere în judecată, dat fiind faptul că și în prezența acestor declarații și în absența lor, procurorul putea să adopte o soluție de netrimitere în judecată, chiar netemeinică, soluție care este un act procedural, nesusceptibil de ajutor. În consecință, a solicitat achitarea în temeiul art.10 lit.a din Codul de procedură penală;

- greșita condamnare pentru infracțiunea de complicitate la sustragere sau distrugere de înscrișuri, deoarece nu a săvârșit acte de ajutor la sustragerea de înscrișuri de către inculpatul Apostu Florin Nicușor, situație în care, soluția ce s-ar fi impus a fi pronunțată în cauză, era aceea de achitare în temeiul art 10 lit.a din Codul de procedură penală,

- greșita condamnare pentru infracțiunea prev. de art.26 Cod penal rap. la art.291 Cod penal, deoarece nu pot fi subsumate ajutorului propriu complicității la infracțiunea de uz de fals operațiunile de punere la dispoziție a înscrișurilor falsificate, pentru simplul motiv că prin punerea la dispoziție, - deși aceasta ar putea fi catalogată ca și condiție premisă -, autorul uzului de fals nu este ajutat la folosirea lor, activitate care este un act personal, nesusceptibil de ajutor. În consecință, a solicitat achitarea în temeiul art.10 lit.a din Codul de procedură penală.

Inculpatul Carabulea Ilie, invocând ca prim motiv de recurs nerrezolvarea fondului cauzei, prin nelămurirea împrejurărilor esențiale pentru stabilirea adevărului, a solicitat reaudierea sa și a inculpatului Apostu Florin Nicușor, reaudierea martorului Ciora Adrian Ioan, audierea martorilor Ivan Ioan Alexandru și Suciu Ilie și depunerea de înscrisuri din care să rezulte că deține funcții executive la societățile comerciale din holdingul „Atlassib”.

Invocând cazul de casare prev. de art.385⁹ pct.18 din Codul de procedură penală, inculpatul a solicitat, în temeiul art.10 lit.a din Codul de procedură penală, achitarea pentru infracțiunea de cumpărare de influență deoarece: nu i-a cerut coinalpatului Apostu Florin Nicușor să intervină pe lângă Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru ca acesta să promoveze un recurs în interesul legii, memorialul era depus deja și nu a oferit niciun folos coinalpatului Apostu Florin Nicușor pentru un astfel de demers, costul reparației autorismului dat în folosință de ȘC „Intermedia” SRL, fiind suportat de inculpatul Apostu Florin Nicușor.

În ce privește infracțiunea de dare de mită, a solicitat schimbarea temeiului achitării din art.10 lit.d din Codul de procedură penală, în art.10 lit.a din Codul de procedură penală.

Inculpatul Cârstea Sebastian Dumitru a solicitat, în ceea ce privește infracțiunea de complicitate la dare de mită, în principal, achitarea în conformitate cu disp. art.10 lit.c din Codul de procedură penală, cu motivarea că nu a desfășurat niciun fel de activitate mijlocită de acceplare a unei promisiuni sau de oferire a vreunei sume de bani inculpatului Popescu Tiberiu Narcis, acceptarea sau oferirea banilor fiind efectiv realizată de către soția sa, inculpata Cârstea Izabela Mihaela, în interesul fratelui acesteia, numitul Harsan Rareș.

În subsidiar, având în vedere circumstanțele ce caracterizează favorabil persoana sa, susnumitul inculpat a solicitat să se constate că infracțiunea de complicitate la dare de mită nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni și, în consecință, să se facă aplicarea prevederilor art.10 lit.b¹ din Codul de procedură penală rap. la art.18- Cod penal. Această soluție de achitare în temeiul acestor din urmă prevederi legale a cerut inculpatul să fie pronunțată și în ceea ce privește infracțiunea prev. de art.288 Cod penal.

Inculpata Cârstea Izabela Mihaela a solicitat achitarea pentru infracțiunile deduse judecării în conformitate cu disp. art.10 lit.b² din Codul de procedură penală rap. la art.18¹ Cod

penal, având în vedere condițiile concrete în care a comis faptele, respectiv din conștiința electivă de a și ajuta fratele care era cercetat într-un dosar penal.

Inculpatul Bota Nicolae a solicitat achitarea în conformitate cu disp. art.10 lit.d din Codul de procedură penală, deoarece din probele administrate în cauză nu rezultă că obiectul material al infracțiunii de dare de mită este determinat în mod cert și neechivoc pentru a fi evaluat ori cuantificat și a reprezenta în acest fel vreun folos real, neluând astfel îndeplinite elementele constitutive ale acestei fapte penale sub aspectul laturii obiective.

Examinând hotărârea atacată atât prin prisma motivelor invocate de parchet și de inculpați cât și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, așa cum cer dispozițiile art.385⁹ alin.3 din Codul de procedură penală, și nu numai prin prisma cazurilor de casare prev. de art.385⁹ din Codul de procedură penală (hotărârea atacată fiind supusă doar căii de atac a recursului, nu și apelului). Înalta Curte constată următoarele:

În ce privește recursul declarat de parchet, Înalta Curte constată, că este fondat în parte:

A.Prin rechizitoriul nr.92/P/2010, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Alba Iulia -a dispus trimiterea în judecată a inculpaților: Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis, Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru, pentru săvârșirea, printre alte infracțiuni, și a celor prev. și ped. de art.288 alin.2 Cod penal rap. la art. 17 lit.c din Legea nr.78/2000 și de art. 291 Cod penal rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 (inculpatul Apostu Florin Nicușor); art.26 Cod penal rap. la art.288 alin.2 Cod penal combinat cu art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 și art.26 Cod penal rap. la art.291 Cod penal combinat cu art.17 lit.c din Legea nr.78/2000, (inculpatul Popescu Tiberiu Narcis); art.288 Cod penal rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 și art.291 Cod penal rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000(Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru).

În fapt, s-a reținut că în cursul lunii august 2010, inculpatul Apostu Florin Nicușor, în exercitarea atribuțiilor sale de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu și după o înțelegere prealabilă cu inculpatul Popescu Tiberiu Narcis, a scos din dosarul penal nr.94/P/2010 înregistrat la această unitate de parchet, două declarații pe care le-a înmănat inculpatului Popescu Tiberiu Narcis, cu scopul de a fi „mătrăgite”, astfel încât să poată fi adoptată în cauza susmenționată o soluție favorabilă pentru numitul Bârsan Rareș Mihai, persoană

cercelată în dosar, și a atașat la dosar, ulterior, alte două declarații cunoscând că a fost schimbat conținutul acestora, potrivit indicațiilor sale, atestând, în mod nerecal pe acele înscrisuri falsificate sintagma „dată în fața noastră 5 ianuarie 2010 ASA FORCUDI”, și, aplicând apoi, nelegal ștampila Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu, pentru toate aceste activități, primind sume de bani în lei sau valută.

În sarcina inculpaților Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru, prin actul de sesizare a instanței s-a reținut că în cursul lunilor august - septembrie 2010, au acceptat să scrie declarații în fals în dosarul nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu, dosar în care se efectuau cercetări față de numitul Bârsan Rareș Mihai (inculpatul Cârstea Sebastian Dumitru a scris declarații în numele martorului Luca Alexandru Ștefan, iar inculpata Cârstea Izabela Mihaela a scris declarații în numele lui Bârsan Rareș Mihai), declarații pe care ulterior, le-au înmănat inculpatului Popescu Tiberiu Narcis, procurând și sumele de bani solicitate de acesta pentru a fi remise inculpatului Apostu Florin Nicușor.

Instanța de fond, prin sentința recurată a dispus, în conformitate cu disp. art.334 din Codul de procedură penală, schimbarea încadrării juridice a faptelor susmenționate, prin înlăturarea prevederilor art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 cu motivarea că „nici procurorii și nici actele dosarului nu demonstrează existența unei fapte de corupție pe care inculpații să o fi acoperit prin fals”, specificând faptul că inculpații Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis, Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru au procedat la falsificarea documentelor pentru a facilita adoptarea unei soluții de netrimitere în judecată față de numitul Bârsan Rareș Mihai.

Înalta Curte reține că schimbarea încadrării juridice a faptelor dispusă de instanța de fond este greșită.

Potrivit art.17 lit.c din Legea 78/2000, constituie infracțiune falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a II-a și a III-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune - luare/dare de mită, trafic de influență sau infracțiuni asimilate acestora.

Dispozițiile art.17 lit.c din legea specială incriminează modalități agravate ale infracțiunilor prevăzute în Codul penal, enunțate în cuprinsul textelor, sub condiția ca subiecții activi să fi acționat în vederea scopului urmărit prin comiterea unei infracțiuni

de corupție sau asimilată acesteia. Este definit astfel, un concurs real calificat, ce se caracterizează prin existența unor legături între infracțiunile săvârșite de aceeași persoană, legiuitorul înțelegând să sancționeze mai grav situațiile în care făptuitorul, un funcționar, pentru a-și apropia un folos în posesia căruia nu putea intra decât prin comiterea unei infracțiuni de corupție sau a unei infracțiuni asimilate acesteia, acceptă să recurgă și la săvârșirea altor fapte de natură penală, incriminate în Codul penal; dacă nu ar comite și aceste din urmă fapte, ar rămâne să răspundă numai pentru infracțiunea de corupție sau pentru infracțiunea asimilată acesteia, după caz.

Susținerea judecătorului fondului cum că în cauză nu este demonstrată existența unei fapte de corupție nu are suport, întrucât față de susnumiții inculpați au fost pronunțate soluții de condamnare pentru acest gen de infracțiuni, în legătură directă cu infracțiunile de fals și uz de fals, astfel cum sunt înscrise în Legea nr.78/2000 (astfel, inculpatul Apostu Florin Nicușor a fost condamnat pentru cinci infracțiuni de luare de mită, printre care și pentru cea în legătură cu dosarul nr.94/P/2010, inculpatul Popescu Tiberiu Narcis a fost condamnat pentru două infracțiuni de dare de mită, printre care și cea în legătură cu dosarul nr.94/P/2010, privind pe Bârsan Rareș Mihai, inculpați Cârstea Izabela Mihuelin și Cârstea Sebastian Dumitru au fost condamnați pentru complicitate la infracțiunea de dare de mită în legătură cu dosarul nr.94/P/2010).

În concret, contrafacerea înscrisurilor s-a realizat pentru a se putea justifica adoptarea de către inculpatul Apostu Florin Nicușor a unei soluții de netrimitere în judecată a numitului Bârsan Rareș Mihai, aceasta constituind tocmai actul contrar îndatoririlor de serviciu ale inculpatului Apostu Florin Nicușor, pentru efectuarea căruia, se comiseseră infracțiunile de luare de mită, respectiv de dare de mită.

B. Inculpatul Apostu Florin Nicușor, a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită prev. și ped. de art.254 alin.1 și 2 Cod penal, în referință la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, iar inculpatul Carabulea Ilie a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de dare de mită prev. și ped. de art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000.

În esență, în sarcina celor doi inculpați s-a reținut că în perioada 2006 - 21 octombrie 2010, inculpatul Apostu Florin Nicușor a preluat și primit de la inculpatul Carabulea Ilie, factor decizional al holdingului „Atlassib”, beneficiul folosinței exclusive

și consecutive a autoturismelor marca VW „Passat” și, ulterior, „Audi” A8 autoturisme care în realitate au făcut obiectul unor contracte de leasing financiar încheiate între SC „Atlassib Leasing IFM” SA Sibiu și SC Intermedia SRL Sibiu, ambele societăți fiind membre ale holdingului „Atlassib”, condus de inculpatul Carabulea Ilie și care au achitat pentru inculpatul Apostu Florin Nicușor, TVA-ul aferent acestora și contravaloarea avans auto, aceasta în condițiile în care firmele inculpatului Carabulea Ilie aveau, doar în cursul anului 2010, un număr total de 196 dosare penale înregistrate pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu.

Pentru infracțiunile susmenționate, instanța de fond a dispus achitarea celor doi inculpați reținând că s-a demonstrat de către neuzare că inculpatul Carabulea Ilie ~~nu~~ ~~nu~~ fondator al holdingului „Atlassib” și al unor firme din afara acestora, acționar majoritar în holding, are o influență reală și asupra firmelor la care nu mai deține acțiuni, însă nu există nicio probă că acesta a luat măsuri de dare a autoturismelor spre folosință inculpatului Apostu Florin Nicușor pentru soluționarea cauzelor penale într-un anumit mod, respectiv în folosul său ori al holdingului. A mai motivat instanța de fond soluția de achitare pe faptul că inculpatul Apostu Florin Nicușor, conform declarațiilor martorilor audiați, a achitat avansurile și ratele de leasing, fiind astfel evidentă intenția sa de achiziționare a autoturismelor.

A concluzionat judecătorul fondului că atâta vreme cât inculpatul Apostu Florin Nicușor a achitat ratele de leasing către societatea care achiziționează autoturismele și, din moment ce nu există nicio dovadă că acesta și-ar fi încălcat atribuțiile de serviciu ce decurgeau din funcția de procuror sau că inculpatul Carabulea Ilie ar fi exercitat presiuni asupra celui dintâi, ori că ar fi cerut acestuia soluționarea plângerilor penale într-un anumit mod lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor de luare de mită, respectiv de dare de mită.

În acord cu concluzia parchetului și contrar celor reținute în considerentele sentinței recurute, Înalta Curte constată că din întreg materialul probator administrat atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, rezultă cu certitudine vinovăția inculpaților Apostu Florin Nicușor și Carabulea Ilie în săvârșirea infracțiunilor de luare de mită (primul inculpat), respectiv de dare de mită (cel de-al doilea inculpat).

În actul de sesizare a instanței nu s-a reținut ca inculpatul Carabulea Ilie ar fi exercitat presiuni asupra inculpatului Apostu

Florin Nicușor pentru a-l determina să rezolve plângerile formulate de societățile la care primul avea interes într-un anumit mod, respectiv în lavarea acestora. S-au demonstrat însă, relațiile apropiate dintre cei doi inculpați, în baza cărora inculpatul Apostu Florin Nicușor a procedat de o manieră contrară regulamentului, legilor penale în vigoare și Codului deontologic al magistraților.

Relevant pentru reținerea vinovăției inculpaților este înscrisul ridicat cu ocazia percheziției efectuate în biroul inculpatului Apostu Florin Nicușor, emis la data de 22 august 2010 în dosarul nr.2946/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu, înscris din conținutul căruia rezultă că inculpatul a comunicat SC „Allassib” SRL Sibiu, la solicitarea acestei societăți, care avea calitatea de parte vătămată, că în dosarul privind pe numita Dancu Cristina, față de care se efectuau cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de delapidare, urmărirea penală va fi finalizată în curând și se va dispune trimiterea în judecată a acesteia.

Talodată, din declarația martorului Blanda Tudor, procurorul căruia îi fusese repartizat dosarul spre soluționare rezultă că acesta a lăsat prim procurorului parchetului, inculpatul Apostu Florin Nicușor, dosarul spre studiu, iar când l-a reprimit a găsit scrisă pe coperta interioară rezoluția accuzării prin care i s-a dispus întocmirea rechizitoriului și trimiterea în judecată a inculpatei Dancu Cristina. Această atitudine a inculpatului Apostu Florin Nicușor în totală contradicție cu normele procedurii penale, dar și cu cele ale codului deontologic, nu putea avea la bază decât dorința de a „răsplăti” generozitatea inculpatului Carabulea Ilie, concretizată prin cedarea către inculpatul Apostu Florin Nicușor a beneficiului folosinței celor două autoturisme de lux, un VW Passat și un Audi A 8, autoturisme care făceau obiectul unor contracte de leasing financiar încheiate între două firme asupra cărora inculpatul Carabulea Ilie avea influență.

De asemenea, din conținutul raportului de constatare financiar contabilă, întocmit în cursul urmăririi penale, rezultă că avansul pentru autovehiculul marca VW Passat în sumă de 12479,70 lei, reprezentând TVA nu a fost achitat de către inculpatul Apostu Florin Nicușor, iar pentru autovehiculul marca Audi A8, inculpatul nu a achitat suma de 6489,97 lei, plățile fiind efectuate, în realitate, de către SC Intermedia SRL Sibiu și constând în următoarele sume: 7970,37 lei - TVA,

1275,26 lei – taxă de operare plus TVA și 643,63 lei – taxă de înmatriculare.

De altfel, chiar judecătorul fondului a reținut că inculpatul Apostu Florin Nicușor a acționat de o asemenea manieră pentru evitarea cheltuielilor suplimentare, deși, cel puțin pentru cel de-al doilea autoturism, acesta putea încheia personal contractul de leasing financiar ca persoană fizică, legislația în acest domeniu fiind schimbată încă din anul 2006.

Rezultă așadar, că inculpatul Carabulea Ilie i-a facilitat inculpatului Apostu Florin Nicușor obținerea și folosirea, în contra dispozițiilor legale, a două autoturisme, în scopul menținerii influenței asupra unei persoane chemate să înfăptuiască la cel mai înalt nivel pe plan local, actul de justiție, acțiuni ce au culminat cu demersurile prinului inculpat prin care a achiziționat „sprijinul” celui de-al doilea în schimbul achitării contravalorii unei revizii tehnice auto ca preț al influenței inculpatului Apostu Florin Nicușor asupra Procurorului General al României pentru promovarea unui recurs în interesul legii în favoarea SC Atlassib Leasing IFN SA Sibiu și care intrinsec elementele constitutive ale infracțiunilor de dare de mită, respectiv de luare de mită.

Apărățile formulate de inculpați în cursul urmăririi penale în mod corect au fost înlăturate de organul de urmărire penală în raport de întregul material probator administrat în cauză.

Astfel, inculpatul Apostu Florin Nicușor a învederat faptul că odată cu primirea beneficiului autovehiculelor VW Passat

și Audi A 8, a plătit lunar ratele de leasing, princa lunar la biroul său vizita martorului Oltean Nicolae, angajatul SC Intermedia SRL Sibiu, care îi remitea facturile emise de SC „Atlassib Leasing IFN” SA Sibiu (proprietarul autoturismelor) și seria cu pixul pe facturi sumele pe care le încasa de la el, dar care cuprindeau doar rata efectiv datorată pentru contractul de leasing, nu și TVA-ul aferent fiecărei rate.

Sumele încasate de la inculpat de către martorul Oltean Nicolae, excluzând TVA-ul și eventualele penalități facturate de proprietar, erau predate de acesta din urmă martorei Barteș Alina, angajată a SC Intermedia SRL Sibiu, care le utiliza pentru cheltuieli curente ale societății fără a le înregistra în evidențele contabile ale SC Intermedia SRL și fără ca această societate să emită vreo chitanță inculpatului.

Mai mult, din declarațiile martorilor Oltean Nicolae, Barteș Alina, Radu Felicia și ale învinutului Richer Cristian – reprezentant legal al SC Intermedia SRL - rezultă că între această

societate și inculpatul Apostu Florin Nicușor nu a existat niciun raport juridic.

De asemenea, din declarațiile martorei Rada Felicia, contabilă societății SC „Intermedia” SRL Sibiu rezultă că toate plățile au fost efectuate de această societate către SC „Atlassib Leasing IFN” SA Sibiu prin ordin de plată, din conturile SC „Intermedia” SRL Sibiu, în conturile acestei din urmă societăți și în conturile societăților de asigurare și că ea nu a cunoscut împrejurarea că cele două autoturisme se aflau în posesia inculpatului Apostu Florin Nicușor, aflând acest lucru ulterior, cu prilejul unei discuții absolut întâmplătoare purtate la sediul SC „Intermedia” SRL Sibiu.

De asemenea, în apărarea sa, inculpatul Apostu Florin Nicușor a învederat faptul că în cursul anului 2006 a vândut lui Bicher Cristian un autoturism marca Dacia proprietatea sa, iar prețul rezultat din vânzarea acestuia ar fi constituit avansul pentru achiziționarea autoturismului marca VW Passat.

Martorul Bicher Cristian confirmă faptul că a cumpărat de la inculpatul Apostu Florin Nicușor în anul 2006, un autoturism marca Dacia 1300 pentru sora sa, însă nu a putut preciza dacă banii remiși inculpatului au constituit avans pentru autovehiculul marca VW Passat (din raportul de constatare financiar contabil întocmit în cauză rezultă însă că avansul pentru autoturismul marca VW Passat a fost achitat de SC Intermedia SRL Sibiu prin ordin de plată).

Inculpatul Apostu Florin Nicușor a recunoscut că s-a sustras de la plata TVA-ului aferent celor două contracte de leasing constând în sumele de 12479,70 lei (TVA pentru autoturismul VW Passat) și de 6489,27 lei (TVA pentru autoturismul Audi A8).

Și apărarea aceluiași inculpat în sensul că avansul pentru contractul de leasing având ca obiect autoturismul marca Audi A8, l-a constituit suma de 7000 lei, reprezentând contravaloarea posesiei primite de la societatea finanțatoare, în mod eronat a fost înlăturată de organul de urmărire penală cu motivarea că nu se coroborează cu niciunul din mijloacele de probă administrate în cauză.

Este adevărat că din declarația numitului Bicher Cristian rezultă că SC Intermedia SRL Sibiu a facturat către SC Atlassib Leasing IFN SA suma de 70233, 6 lei (factura nr.9 din 31 august 2009, reprezentând posesia autovehiculului), însă din contractul

de leasing nr.6597 din 12 septembrie 2009, din documentele financiar contabile indicate de la SC Intermedia SRL Sibiu și din concluziile raportului de constatare financiar contabilă rezultă fără echivoc că această din urmă societate a achitat către SC Atlassib SRL Sibiu pentru încheierea contractului de leasing financiar susmenționat un avans în sumă de 5.059,20 Euro plus TVA, taxa de operare în valoarea de 421,60 Euro plus TVA și taxă de analiză în raport de 50 Euro plus TVA.

În ce-l privește pe inculpatul Carabulea Ilie, acesta a încercat să diminueze poziția sa în cadrul holdingului Atlassib, susținând că nu mai este acționar la SC Atlassib Leasing IFN SA Sibiu din anul 2007, că nu are cunoștință despre contractele încheiate de această societate cu SC Intermedia SRL Sibiu și, cu atât mai puțin, despre faptul primirii beneficiului folosinței celor două autoturisme de către inculpatul Apostu Florin Nicușor, epărare care în mod corect a fost înlăturată de organul de urmărire penală întrucât, la data încheierii contractului de leasing financiar având ca obiect autoturismul VW Passat, susnumitul inculpat a avut cunoștință de această împrejurare, este acționar atât la societatea de asigurare la care au fost asigurate autoturismele date spre folosința inculpatului Apostu Florin Nicușor, cât și la SC Intermedia SRL Sibiu, iar din declarația martorului Miha Cosmin - director general la SC Atlassib Leasing IFN SA Sibiu- rezultă că această societate este membră componentă a holdingului Atlassib, grup de firme condus de inculpatul Carabulea Ilie care în fapt este factorul decizional cel mai important.

Declarația martorului Miha Cosmin se coroborează cu declarația martorei Pleșeria Nicoleta - angajată a SC Atlassib SRL Sibiu, care confirmă poziția activă a inculpatului Carabulea Ilie în activitatea curentă a firmelor membre ale holdingului Atlassib, inculpatul fiind de fapt, persoana cu autoritate supremă în holding.

În plus, martorul Miha Cosmin arată că după declanșarea anchetei penale și mediatizarea dosarului, inculpatul Carabulea Ilie l-a determinat să publice un articol în presă în care să menționeze nereal că este o persoană străină de activitatea curentă desfășurată de SC Atlassib Leasing IFN SA Sibiu, în scopul de a se pune la adăpost, ne cât posibil, de consecințele legii penale.

C. Inculpatul Apostu Florin Nicușor a fost cercetat și trimis în judecată și pentru infracțiunea de fals în declarații prev. și penal. de art.292 Cod penal rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 (=fapte) infracțiune pentru care instanța a dispus achitarea în

conformitate cu disp. art 10 lit.d din Codul de procedură penală, cu motivarea că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestor fapte penale, declarațiile inculpatului fiind corespunzătoare adevărului.

În esență, în actul de sesizare a instanței s-a reținut că în cursul anilor 2006, 2007, 2008, 2009, inculpatul a completat în mod nereal declarațiile de avere, în sensul că este utilizator al unor autoturisme achiziționate în sistem leasing, în scopul de a crea o aparență de legalitate a posesiei sale faptice și a beneficiului folosinței succesive a autoturismelor marca „VW Passat” și „Audi A8”, obiecte materiale ale infracțiunii de luare de mită reținute în sarcina sa.

Contrar celor reținute în considerentele sentinței recurate, Înalta Curte constată, în acord cu concluziile la care a ajuns procurorul că, prin declararea în mod nereal în declarațiile de avere a faptului că deține cele două autoturisme achiziționate în leasing, inculpatul a urmărit crearea unei aparențe de legalitate a posesiei faptice și a folosirii acestora, având în vedere că nu era indicat ca parte în contractele de leasing și că s-a susținut de la plata TVA-ului aferent și a altor sume de bani ce constituie rate avans la aceste contracte.

D. Critica procurorului vizând greșita achitare a inculpaților Apostu Florin Nicușor și Popescu Tiberiu Narcis în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită (reținută în sarcina inculpatului Apostu Florin Nicușor), respectiv infracțiunea de dare de mită (reținută în sarcina inculpatului Popescu Tiberiu Narcis) constând, în esență, în aceea că în perioada septembrie – octombrie 2010, după contacte repetate, cei doi inculpați au luat hotărârea infracțională de a constitui dosarul penal nr.670/P/2010, în care s-au efectuat cercetări penale față de Haiduc Cătălin Mihai, în scopul de a-l determina pe acesta să achite numitului Cârstea Sebastian Dumitru o creanță recunoscută prin hotărâre definitivă și irevocabilă, dar nepusă în executare, urmând ca după punerea în aplicare a demersului infracțional, cei doi inculpați să obțină pentru ei echivalentul a 20% din valoarea creanței recuperate în acest mod, nu poate fi primită.

În mod corect instanța de fond a dispus achitarea susnumiților inculpați pentru cele două infracțiuni cu motivarea că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestora, nici sub aspectul laturii obiective, și nici sub aspectul laturii subiective.

Într-adevăr, în mod constant cei doi inculpați au arătat că nu au preluat, acceptat sau oferit vreo sumă de bani pentru ca

inculpatul Apostu Florin Nicușor, prin efectuarea de cercetări penale abuzive să-l oblige pe martorul Haiduc Cătălin Mihai (cercetat în dosarul nr.670/P/2020) să restituie suma de bani datorată familiei Cârstea, stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

Chiar martorul Haiduc Cătălin a declarat că nu s-a exercitat nicio presiune asupra sa din partea inculpaților în scopul susmenționat și că pe rolul Inspectoratului Județean de Poliție Sibiu sunt înregistrate mai multe dosare penale în care este cerutul uimare unor plângeri asemănătoare celei formulate împotriva sa de către soții Cârstea. În plus, inculpatul Cârstea Sebastian Dumitru a declarat că nu a oferit nicio sumă de bani inculpaților Apostu Florin Nicușor și Popescu Tiberiu Narcis, pentru ca aceștia să acționeze în vreun fel asume în scopul recuperării de către el a creanței pe care îi datoră martorul Haiduc Cătălin.

Din procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice și a celor în mediu ambiental purtate de cei doi inculpați, în baza cărora procurorul a solicitat condamnarea acestora, în opinia Înaltei Curți nu rezultă date care să ducă la concluzia certă a vinovăției lor.

Într-adevăr, în discuțiile purtate inculpații Apostu Florin Nicușor și Popescu Tiberiu Narcis fac referire la un procent de 20%, dar nu și la ce reprezintă acesta, nici dacă ar fi trebuit dat sau luat de către inculpați sau destinatarul creanței, iar din contextul convorbirilor nu rezultă că acest procent ar fi reprezentat obiect material al infracțiunilor de dare de mită, respectiv de luare de mită.

În consecință, incidența în cauză a prevederilor art.10 lit.d din Codul de procedură penală a fost corect constatată de către instanța de fond cu consecința achitării celor doi inculpați.

E. Nici critica vizând greșita achitare a inculpaților Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru pentru comiterea infracțiunii de uz de fals nu este întemeiată.

În sarcina susnumiților inculpați, în actul de sesizare a instanței s-a reținut că în perioada august – septembrie 2010, au acceptat să scrie declarații în fals în dosarul nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu, în care era cercetat numitul Bârsan Rarcș Mihai (inculpatul Cârstea Sebastian Dumitru a scris declarații în numele martorului Luca Alexandra Ștefan, iar inculpata Cârstea Izabela Mihaela a scris declarații pentru numitul Bârsan Rarcș Mihai), declarații pe care le-au

înmănat inculpatului Popescu Tiberiu Narcis pentru ca acesta, la rândul său, să le remită inculpatului Apostu Florin Nicușor în scopul soluționării favorabile a dosarului susmenționat.

Potrivit art.291 Cod penal, uzul de fals constă în „folosirea unui înscris oficial ori sub semnătură privată, cunoscând că este fals, în vederea producerii unor consecințe juridice”.

Din analiza dispozițiilor legale susmenționate rezultă că elementul material al furtului obiective a infracțiunii de fals constă în acțiunea de folosire a unui înscris oficial sau sub semnătură privată.

Pentru realizarea elementului material al infracțiunii este necesar ca folosirea înscrisului fals să fie efectivă; simpla deținere a unui astfel de înscris neconstituind infracțiune.

Din probele administrate în cauză nu rezultă însă că inculpații Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru au folosit direct sau indirect, declarațiile pe care le au falsificat, activitatea lor rezumându-se numai la întocmirea acestora fapt ce exclude incidența prevederilor art.291 din Codul penal, ei urmând a răspunde doar pentru infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale așa cum a dispus instanța de fond.

F. Critica vizând individualizarea greșită a pedepselor, atât în ceea ce privește cuantumul, cât și modalitatea de executare, urmează a fi analizată cu ocazia examinării criticilor aduse sentinței de către inculpați și care privesc și aspecte referitoare la cuantumul pedepselor și la modalitatea de executare a acestora.

II. În ce privește recursul declarat de inculpatul Apostu Florin Nicușor Înalta Curte, constată că este în parte, fondat.

A. Cererea reprezentului inculpat de a se dispune înlăturarea probelor care se concretizează în interceptări și înregistrări audio și video, inclusiv cele din mediu ambiental și în convorbiri telefonice, motivat de împrejurarea că aceste mijloace de probă au fost obținute în mod ilegal, fapt ce atrage incidența în cauză a dispozițiilor art.64 alin.2 din Codul de procedură penală, invocată și la instanța de fond nu poate fi primită.

În conformitate cu dispozițiile art.91¹ alin.3 din Codul de procedură penală, care reglementează condițiile și cazurile de interceptare și înregistrare a convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare, „autorizația se dă doar pentru durata necesară interceptării și înregistrării, dar nu pentru mai mult de 30 de zile, în cameră de consiliu, de președintele instanței căreia i-ar reveni

competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în gradul acesteia, în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală...”.

Întrucât cercetările penale efectuate în cauză l-au vizat și pe judecătorul Rusu Marcel de la Tribunalul Sibiu (judecător cu grad de curte de apel), în mod corect procurorul de caz s-a adresat cu cererea de autorizare a interceptării și înregistrării convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon și în mediul ambiant de către persoanele cu privire la care existau date referitoare la săvârșirea unor infracțiuni, judecătorului de la Înalta Curte de Casație și Justiție, instanța căreia la data solicitării autorizației îi revenea, potrivit art.29 pct.1 lit.f din Codul de procedură penală competența să judece în primă instanță, infracțiunile săvârșite de judecătorii de la curțile de apel.

Ceea ce atrage competența instanței după calitatea persoanei este gradul profesional al judecătorului cu privire la care există date privind săvârșirea unei infracțiuni, și nu instanța în cadrul căreia acesta își desfășoară activitatea.

Prin urmare, interceptările și înregistrările efectuate în cauză pe baza autorizațiilor emise de Înalta Curte de Casație și Justiție în baza încheierilor nr.30 din 24 iulie 2010, nr.36 din 12 august 2010 și nr.45 din 10 septembrie 2010 fiind obținute legal, nu sunt incidente nici prevederile art.197 alin.2 din Codul de procedură penală, referitoare la nulitatea absolută și nici cele ale art.64 alin.2 din Codul de procedură penală, referitoare la mijloace de probă obținute în mod ilegal, dispoziții legale invocate de recurent.

B. În ce privește susținerea recurentului inculpat în sensul că instanța de fond nu a stabilit în concret care anume sunt acele îndatoriri de serviciu pentru a căror neîndeplinire sau îndeplinire în mod necorespunzător a primit, pretins sau acceptat sume de bani sau alte foloase, Înalta Curte reține următoarele:

Elementul material al infracțiunii de luare de mită (faptă pentru care recurentul a fost trimis în judecată și condamnat în primă instanță), se poate realiza prin acțiune sau inacțiune: acțiunea constă în pretinderea sau primirea de bani sau alte foloase ce nu i se cuvin subiectului, iar acceptarea promisiunii unor astfel de foloase, ori inacțiunea constă în nerespingerea de către funcționar a unor asemenea promisiuni.

Pentru întregirea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită sunt necesare patru cerințe esențiale și anume: pretinderea, primirea sau nerespingerea promisiunii să

ai să ca obiect bani sau alte foloase, banii sau foloasele primite, preînse sau acceptate să nu fie datorate funcționarului în mod legal; acțiunea de primire, pretindere sau acceptare ori inacțiunea de a nu respinge oferta să fie anterioară sau concomitentă îndeplinirii, neîndeplinirii ori întârzierii efectuării unui act ce intră în sfera atribuțiilor de serviciu ale făptuitorului; actul pentru a cărei îndeplinire, neîndeplinire ori întârziere a îndeplinirii se pretinde, se primește, se acceptă sau nu se respinge promisiunea unor foloase să lăse nate din sfera atribuțiilor de serviciu ale funcționarului.

Nu are relevanță pentru existența infracțiunii dacă actul funcționarului, în vederea căruia se dă mită, privește numai o îndatorire de serviciu specifică sau generală, deoarece legea penală are în vedere actul funcționarului privitor la îndatoririle sale de serviciu în genere, fără a distinge dacă acel act privește o îndatorire de serviciu specifică sau una generică.

Fapta nu poate primi calificarea de luare de mită numai dacă în momentul pretinderii foloaselor necuvenite, făptuitorul nu avea în niciun mod, potrivit atribuțiilor sale de serviciu, posibilitatea și competența de a îndeplini promisiunea făcută însă a lăsat să se creadă că are abilitatea legală în acest sens.

Or, recurentul inculpat Apostu Florin Nicușor a deținut funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu până la data de 21 octombrie 2010 când a fost suspendat din exercitiul acestei funcții ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva sa pentru comiterea infracțiunilor de corupție menționate în rechizitoriul, pentru care a fost trimis în judecată, funcție în virtutea căreia avea, pe lângă atribuțiile de coordonare, îndrumare și control al procurorilor din subordine, atribuții ce trebuiau exercitate cu respectarea principiului independenței magistratului, și atribuțiile în virtutea cărora putea să efectueze orice act de urmărire penală, ca și procurorul de caz, să verifice în procedura reglementată de art.278 din Codul de procedură penală soluțiile dispuse de procuror și să dea dispoziții, care sunt obligatorii pentru procurori, atribuții enumerate în Codul de procedură penală și în Legea nr.303/2004.

C. În ce privește infracțiunea de luare de mită, constând în primirea de către recurent la data de 5 august 2010 a sumei de 400 euro și, ulterior a sumei de 1500 lei de la inculpatul Popescu Tiberiu Narcis, în scopul soluționării favorabile a dosarului penal nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu,

privind pe numitul Bârsan Rareș Mihai, Înalta Curte reține următoarele:

Din probele administrate în cauză și anume, declarațiile inculpaților Popescu Tiberiu Narcis, Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru, coroborate cu declarațiile martorului Bârsan Rareș Mihai, cu procesele verbale de redare a discuțiilor purtate în mediul ambiental de către inculpații Popescu Tiberiu Narcis și Apostu Florin Nicușor în biroul celui din urmă și cu înscrisurile false depuse la dosar (declarații, ordonanță de netrimitere în judecată), rezultă că la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu a fost înregistrat dosarul penal nr.94/P/2010, privind pe numitul Bârsan Rareș Mihai cercetat pentru încălcarea dispozițiilor legale privind circulația pe drumurile publice.

Pentru a nu fi sancționat penal și pentru soluționarea cu celeritate a cauzei, martorul Bârsan Rareș Mihai - împreună cu sora și cumnatul său, inculpații Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru au discutat cu inculpatul Popescu Tiberiu Narcis care le-a promis rezolvarea favorabilă a dosarului în schimbul sumei de 1000 euro (majorată ulterior la 2000 euro) și la 1500 lei.

În baza unei discuții prealabile separate, la data de 5 august 2010, recurentul inculpat Apostu Florin Nicușor a primit, în biroul său, de la recurentul inculpat Popescu Tiberiu Narcis, suma de 400 euro, într-un plic de hârtie de culoare albă după care a scos din dosarul penal nr.941/P/2010 două declarații despre care a apreciat că este necesar să fie „mătrășite”, pentru a putea adopta o soluție favorabilă martorului Bârsan Rareș Mihai. Cele două declarații au fost preluate de către recurent, inculpatului Popescu Tiberiu Narcis împreună cu modelul de declarație și îndrumările cu privire la aspectele pe care trebuiau să le conțină „noile” declarații.

Potrivit înțelegerii cu recurentul inculpat Apostu Florin Nicușor, inculpatul Popescu Tiberiu Narcis s-a deplasat la locuința inculpaților Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru, le-a relatat acestora că în scopul rezolvării favorabile a cauzei în care era cercetat fratele, respectiv cumnatul lor era necesară schimbarea - potrivit indicațiilor recurentului inculpat - a declarațiilor martorului Luca Alexandru Ștefan și a lui Bârsan Rareș Mihai, date de aceștia la organul de poliție.

După ce inculpatul Cârstea Sebastian Dumitru a redactat personal, după dictarea inculpatului Popescu Tiberiu Narcis, declarația martorului Luca Alexandru Ștefan și a semnat pentru

acesta, iar inculpata Cârstea Izabela Mihaela a redactat personal declarația și a semnat în numele lui Bârsan Rareș Mihai, tot după dictarea inculpatului Popescu Tiberiu Narcis, acesta din urmă a revenit cu noile înscrisuri în biroul recurentului inculpat Apostu Florin Nicușor care le-a introdus în dosarul penal nr.94/P/2010, după care a scris cu pixul pe colțul din dreapta mențiunea „dată în fața noastră 5 ianuarie 2010 ASA FORTODI” și a aplicat în mod ilegal ștampila Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu. După efectuarea acestor activități, recurentul inculpat Apostu Florin Nicușor a procedat la soluționarea dosarului penal nr.94/P/2010 în numele procurorului Prăsie Lazăr Vasile, căruia îi fusese repartizat dosarul și care se afla în concediu de odihnă.

Recurentul inculpat a semnat actul de finalizare a cercelărilor cu semnătura pentru „/” după care sub semnătura sa a comunicat inculpatului Popescu Tiberiu Narcis soluția, primind de la acesta pe lângă sumele anterior menționate, în plus 1500 lei.

Rezultă că infracțiunea de luare de mită a fost comisă de recurent cu intenție și în mod abuziv, primirii de către acesta a sumelor de 400 Euro și de 1500 lei în scopul de a îndeplini un act contrar îndatoririlor sale de serviciu.

D. În ce privește infracțiunea de luare de mită, constând în primirea de către recurent a mai multor produse alimentare de la numitul Apafi Mihai în scopul soluționării favorabile a dosarului penal privind pe Seușan Andrei, Înalta Curte constată că în mod corect, instanța de fond a reținut vinovăția inculpatului și în săvârșirea acestei fapte penale.

Din procesul verbal de redare a convorbirilor telefonice purtate de recurent și numitul Apafi Mihai care se coroborează cu declarațiile date de acesta din urmă cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală rezultă că recurentul inculpat a primit de la martorul Apafi Mihai, prin fiul acestuia, o plasă cu produse alimentare în scopul soluționării favorabile a dosarului penal nr.2547/P/2010 înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu, privind pe numitul Seușan Andrei (fost angajat al unui prieten al martorului Apafi Mihai), dosar pe care recurentul l-a soluționat fără ca procurorul de caz să cumpască activitatea șefului său. În plus, recurentul inculpat a semnat pentru „/” cu propria sa semnătură.

Infracțiunea s-a realizat sub aspectul elementului material al faptei obiective în forma primirii, modalitate normală prevăzută în art.254 din Codul penal.

Nerecunoașterea faptelor a fost invocată de recurent și în fața instanței de fond care, în mod corect, pentru argumentele expuse în considerentele sentinței și care nu vor mai fi reținute, a înlăturat apărările formulate de acesta și a reținut că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective.

E. În ce privește infracțiunea de luare de mită constând în aceea că în perioada august - septembrie 2010, recurentul inculpat a primit de la Neamtu Virgil Doru contravaloarea unei mese la restaurantul aparținând acestuia din urmă, că a acceptat să primească favoruri sexuale de la Râșniță Ramona și a solicitat acesteia, în vederea adoptării unei soluții favorabile în cauza penală în care era cercetată, prin intermediul lui Neamtu Virgil Doru suma de 2000 euro, reținută în sarcina inculpatului prin rechizitoria, Înalta Curte constată că din probele administrate în cauză rezultă că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei fapte penale.

Nu s-a făcut dovada, dincolo de orice îndoielă rezonabilă, a faptului că pentru soluționarea dosarului penal nr.4100/P/2010 privind pe învinuita Râșniță Ramona, recurentul inculpat a pretins sau primit sume de bani sau alte foloase de la martorul Neamtu Virgil Doru și nici că nu ar fi achitat contravaloarea mesei servită la Hotel Marriott aparținând muritului Neamtu Virgil Doru. Dinpotrivă, martorul Aron Marius, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu, care l-a însoțit pe recurent la masă a arătat că a văzut când acesta a scos din portmoneu o bancnotă, dar nu poate preciza dacă aceasta reprezenta contravaloarea mesei sau un buciș dat persoanei care i-a servit efectiv la masă.

În plus, prin ordonanța nr.226/P/2011 din 10 iunie 2011 a DNA- Serviciul Teritorial Alba Iulia - s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală față de învinuitul Neamtu Virgil Doru pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, în conformitate cu disp. art.10 lit.d din Codul de procedură penală, reținându-se că discuțiile acestuia cu inculpatul referitoare la dosarul în care era cercetată Râșniță Ramona s-au purtat în glumă, în mod neserios.

F. Infracțiunea de luare de mită constând în faptul că la data de 27 septembrie 2010, recurentul inculpat a acceptat să primească de la inculpatul Popescu Tiberiu Narcis o sumă de bani (al cărui cuantum urma să fie stabilit ulterior, după studierea dosarului), în scopul facilitării răspunderii penale a mamei acestuia, Stăschin Ana, există, este dovedită cu probele administrate în

cauză și, contrar celor susținute de recurent a fost comisă de către acesta.

Acțiunea de acceptare a promisiunii de bani sau alte folosuri necuvenite de către funcționar, modalitate normativă de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită reprezintă acordul explicit al făptuitorului la oferta de mituire. Acceptarea promisiunii poate fi expresă sau tacită, în acest din urmă caz, ea rezultând din anumite manifestări care relevă neîndoiește acceptarea.

Din conținutul convorbirilor și comunicărilor ambientale purtate de recurent cu inculpatul Popescu Tiberiu Narcis în biroul celui dintâi, coroborate cu declarațiile inculpatului Popescu Tiberiu Narcis rezultă că acesta din urmă a intervenit pe lângă recurent, la inițiativa unui coleg, martorul Demain Ioan Danic, pentru soluționarea favorabilă a dosarului penal nr.4496/P/2010 privind pe numita Fleschin Ana, cercetată pentru săvârșirea infracțiunilor de ucidere din culpă și vătămare corporală din culpă, fapte prevăzute și pedepsite de art.176 alin.3 Cod penal și art.184 Cod penal.

Recurentul inculpat a acceptat să primească prin intermediul inculpatului Popescu Tiberiu Narcis o sumă de bani al cărei cuantum urma să fie stabilit după primirea dosarului de la organele de poliție și după ce recurentul „il va studia”, scopul acceptării și ulterior al primirii banilor, fiind acela de a adopta o soluție favorabilă față de Fleschin Ana.

În plus, din convorbirea în mediul ambiental din data de 27 septembrie 2010, rezultă că recurentul inculpat a insistat ca suma de bani să fie stabilită numai după studierea dosarului și fără implicarea altor persoane, chiar avocați, care să o asiste pe Fleschin Ana în cursul cercetărilor, ceea ce relevă „oferta inculpatului Popescu” urmată de „acceptarea inculpatului Apostu”.

G. Referitor la infracțiunea de luare de mită constând în primirea de către recurent în luna octombrie 2010, de la inculpatul Boța Nicolae, a unei sume de bani în valută pentru soluționarea favorabilă a dosarului în care soția acestuia era cercetată penal pentru infracțiunea de înșelăciune în forma participăției improprii, Înalta Curte constată, contrar celor susținute de recurent, că și această faptă penală există și a fost săvârșită de inculpat sub forma pretinderii ca modalitate normativă de realizare a elementului material al laturii obiective prevăzut de art.254 Cod penal.

Din înregistrările prin mijloace electronice a discuțiilor în mediul ambiental purtate în ziua de 11 octombrie 2010 de recurent

cu inculpatul Boța Nicolae, rezultă fără echivoc, că pe fondul discuțiilor referitoare la rezolvarea favorabilă a cauzei penale privind pe soția celui din urmă, – martora Boța Milena – Boța Nicolae a scos din buzunarul pantalonilor o bancnotă pe care a ales-o dintre alte bancnote și a înmănat-o recurentului inculpat care, după ce o examinat-o a introdus-o în buzunarul hainei sale (vol.III, filele 238-239 dosar urmărire penală).

Relevante sub aspectul reținerii vincvătăiei recurentului inculpat sunt și declarațiile martorului Blaga Eugen – lucrătorul de poliție care avea repartizat dosarul spre cercetare și care confirmă discuțiile pe care le a avut cu recurentul, care i-a cerut să nu o mai audieze pe Boța Milena întrucât aceasta nu dorea să se deplaseze la sediul organului de cercetare penală pentru a face declarații și să-i înainteze dosarul cu propunere de scoatere de sub urmărire penală și aplicare a unei amenzi administrative.

De asemenea, cu ocazia percheziției domiciliare efectuate în biroul recurentului inculpat s-a găsit și ridicat citația emisă de Poliția municipiului Sibiu pe numele Boța Milena în dosarul penal nr.219/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu.

Apărarea recurentului inculpat în sensul că a primit de la Bota Nicolae bilete la un meci și nu o sumă de bani a fost verificată de instanța de fond și, în opinia Înaltei Curți, în mod judicios și temeinic argumentat a fost înlăturată cu motivarea că nu este confirmată de alte probe administrate în cauză (declarații de martori, presupusul bilet înmănat inculpatului) și nici credibilă, în condițiile în care Bota Nicolae nu avea relații apropiate cu recurentul sau cu familia acestuia.

H. Referitor la infracțiunea de trafic de influență constând în primirea de către recurent în luna septembrie 2010 de la inculpatul Carbulea Ilie – pe care l-a lăsat să creadă că are influență asupra Procurorului General al României în legătură cu promovarea unui recurs în interesul legii, în interesul cumpărătorului de influență – a contravalorii unei revizii auto în suma de 4000 lei, Înalta Curte constată că în mod corect a fost reținută de către instanța de fond ca fiind comisă de către recurent.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal constă în acțiunea de traficare a influenței, care se poate realiza prin primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase, ori prin acceptarea de promisiuni, de daruri, direct, sau indirect, în vederea determinării

unui funcționar să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Pentru întregirea laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență este necesară întrunirea următoarelor cerințe esențiale: făptuitorul să aibă influență sau să lase să se creadă că are influență asupra funcționarului public sau funcționarului; făptuitorul să promită intervenția sa pe lângă un funcționar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu; acțiunea ce constituie elementul material al infracțiunii să fie realizată mai înainte ca funcționarul pe lângă care s-a promis că se va interveni să fi îndeplinit actul ce constituie obiectul intervenției sau, cel mai târziu, în timpul îndeplinirii acestuia.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție cu care se comite infracțiunea de trafic de influență este intenția directă. Aceasta înseamnă că făptuitorul își dă seama că se prevalcă de influența sa asupra unui funcționar pentru a pretinde și primi bani sau alte foloase și urmărește realizarea în acest mod a faptei, implicit, crearea unei stări de pericol pentru buna desfășurare a activității de serviciu.

Raportând cerințele art.257 Cod penal susmenționate la speta dedusă judecării, Înalta Curte reține, în acord cu concluzia la care a ajuns instanța de fond ca, în intervalul august-septembrie 2010, la solicitarea inculpatului Carabulea Ilie de a interveni pentru promovarea unui recurs în interesul legii în folosul exclusiv al său și al intereselor patrimoniale ale firmelor din holdingul „Alassib”, recurentul-inculpat, ascunzând realitatea, l-a asigurat pe cumpărătorul de influență că a purtat discuții telefonice atât cu membrii familiei Procurorului General al României, cât și cu acesta și că problema este „rezolvată” (atitudinea recurentului a fost de natură a-l lăsa să creadă pe cumpărătorul de influență că demersul său va avea un final favorabil).

Ulterior, recurentul l-a contactat telefonic pe inculpatul Carabulea Ilie, l-a întrebând dacă membrul „este gata” și i-a spus că-l va duce personal la București întrucât avea să participe la un seminar profesional, asigurându-l, totodată, pe cumpărătorul de influență că-l va contacta personal pe Procurorul General al României (în acest sens, relevantă este convorbirea telefonică purtată la data de 7 septembrie 2010 de cei doi inculpați).

În aceeași perioadă, recurentul inculpat se adresase S.C. „Star Motors” S.R.L. Sibiu pentru o revizie la autoturismul marca „Audi A8” cu număr de înmatriculare _____, autoturism, pe care -l

folosea inculpatul recurent, dar care făcea obiectul contractului de leasing încheiat între S.C. „Atlassib Leasing IFN” S.A. Sibiu și S.C. „Inter Media” S.R.L. Sibiu, societate la care era acționar și inculpatul Carabulea Ilie care l-a contactat telefonic pe martorul Ciora Adrian, angajat al S.C. „Star Motors” S.R.L. – șef de reprezentanță și l-a cerut „să fie atent” cu recurentul, să-i efectueze revizia auto și să nu-i încaseze contravaloarea serviciilor prestate cu motivarea că inculpatul Apostu Florin Nicușor „era un om de-al lor care le rezolva problemele”. În declarațiile date atât în cursul urmăririi penale, cât și în faza de erdelare judecătorească, martorul Ciora a arătat că „...m-a sunat domnul Carabulea că este în service autoturismul „Audi A8” al domnului Apostu pentru o revizie... În discuția telefonică, domnul Carabulea mi a spus să efectuez revizia și, după finalizare, să-l sun să-mi comunice ce trebuie să fac... După finalizare, l-am sunat pe domnul Carabulea care mi-a spus să facturez pe Atlassib” (vol.IV, fila 298, dosar instanță).

Consecutiv discuției telefonice purtate de cei doi inculpați cu privire la plata reviziei auto, în data de 7 septembrie 2010, recurentul și-a manifestat disponibilitatea de a contacta el personal o angajată a inculpatului Carabulea Ilie care se ocupa de redactarea memoriului având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la care s-a angajat că-l va duce personal la Parchetul General.

Împrejurarea că memoriul pentru promovarea recursului în anulare fusese deja depus la Parchetul general de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție invocată de recurent în apărare este lipsită de relevanță sub aspect penal, în condițiile în care infracțiunea de trafic de influență există, nu numai atunci când făptuitorul pretinde că are influență pe lângă un funcționar pentru a-l determina să facă, ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, ci și atunci când lasă să se creadă că are influență asupra unui atare funcționar.

Or, în convorbirea telefonică purtată la data de 7 septembrie 2010, recurentul inculpat îi spune cumpărătorului de influență „mieruri plec la București. E gata memoriu?”, „Recurs în anulare, cu figura aia”, „Că mă întâlnesc cu fata noastră joi și vineri”, de unde rezultă că recurentul a promis cumpărătorului de influență că prin intervenția sa la Procurorul General al României problema acestuia va fi soluționată favorabil.

1. În ce privește infracțiunea de trafic de influență constând în aceea că în perioada august-septembrie 2010, recurentul inculpat

a primit de la martorul Lascu Nicolae o sticlă de coniac în valoare de 29 de lei în schimbul intervenției pe lângă judecătorii de la Judecătoria Sibiu pentru soluționarea favorabilă a unui dosar civil. Înalta Curte constată că și această faptă este pe deplin dovedită cu probele administrate în cauză și în mod corect a fost reținută de către instanța de fond în sarcina inculpatului.

Astfel, în perioada august - septembrie 2010, recurentul inculpat a primit de la Lascu Nicolae o sticlă de coniac, în prezența martorului Poiană Ion, în scopul de a interveni pe lângă judecătorii din cadrul Judecătoriei Sibiu pentru a-i determina să soluționeze favorabil dosarul civil nr.4032/306/2009 având ca obiect plângerea contravențională formulată de Lascu Nicolae.

Împrejurarea că, nu martora Drașoveanu Corina, președinta Judecătoriei Sibiu - cu care recurentul inculpat recunoaște că a avut mai multe discuții telefonice referitoare la stadiul și soluția din dosar, posibilitatea exercitării căui de atac împotriva acesteia, a termenului prevăzut de lege și a datei de când curge - a soluționat cauza respectivă, invocată de recurent în susținerea cererii de achitare pentru această faptă penală, este lipsită de relevanță.

Pentru existența infracțiunii de trafic de influență este necesar, pe de o parte, ca organul de stat, instituția publică sau orice altă persoană juridică din care face parte funcționarul asupra căruia autorul preinde că are influență, să aibă competența de a efectua actul în vederea căruia se trafică influența, iar pe de altă parte, ca funcționarul respectiv - făcând parte din acel organ, instituție etc.

să aibă competența funcțională a înlăptui actul solicitat. Nu are relevanță dacă făptuitorul a precizat ori nu numele funcționarului asupra căruia are influență, suficient fiind să-l fi determinat numai prin calitatea acestuia. Esențial este ca influența făptuitorului să fi constituit pentru persoana interesată motivul determinat al tranzacției.

Judecătoria are competența de a soluționa plângerile contravenționale, iar din declarațiile numitului Lascu Nicolae rezultă că acesta a solicitat sprijin recurentului pentru soluționarea favorabilă a dosarului aflat pe rolul Judecătoriei Sibiu, recurentul promițându-i că va interveni pe lângă președinta judecătoriei pentru ca plângerea contravențională formulată de martor să fie rezolvată favorabil.

K. În ce privește infracțiunea de favorizarea infractorului, Înalta Curte constată, contrar celor susținute de recurent și în acord cu concluzia la care a ajuns judecătorul fondului, ca sunt

întruite elementele constitutive și ale acestei fapte penale atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii susmenționate constă în favorizarea infractorului și se poate realiza în două moduri.

Primul mod vizează ajutorul dat unui infractor pentru a îngreuna sau zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei (favorizare personală, în persoană).

Ajutorul dat infractorului în acest scop poate consta în orice act comisiv sau omisiv, sub orice formă și, prin orice mijloc prin care infractorul este ajutat să se sustragă de la urmărirea penală, judecătă sau executarea pedepsei ori este protejat, i se acordă protecție pentru a nu fi descoperit și prins.

Din probele administrate în cauză rezultă că la data de 30 septembrie 2010, după intervenția numitului Bichac Cristian, recurentul inculpat a purtat discuții în biroul său cu numitul Vlad Mihai Aurel, persoană cercetată într-un dosar penal aflat în curs de instrumentare la Poliția municipiului Sibiu și având ca obiect săvârșirea de către Vlad Mihai Aurel a infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autoturism având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita admisă de lege.

Din conținutul intervențiilor ambientale înregistrate în data susmenționată, rezultă fără dubiu, că recurentul inculpat l-a primit pe numitul Vlad Aurel Mihai în biroul său cu intenția de a-i comunica apărările pe care acesta să și le formuleze în fața organelor de poliție așa încât să evite consecințele legii penale.

Recurentul inculpat l-a indicat concret numitului Vlad Mihai Aurel declarațiile pe care acesta să le dea la poliție așa încât să fie credibil și să scape de răspundere penală, activitate ce se circumscrie noțiunii de ajutor la care se referă art.264 din Codul penal.

L. Referitor la infracțiunile prevăzute și pedepsite de art.288 alin.2 Cod penal și art.291 Cod penal, cu privire la care recurentul a solicitat achitarea în temeiul art 10 lit.d din Codul de procedură penală. Înalta Curte reține, în acord cu concluzia la care a ajuns judecătorul fondului, că sunt întruite elementele constitutive ale acestor fapte penale atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective.

Recurentul inculpat a recunoscut că a emis soluții în numele colegilor săi, pe unele dintre actele de finalizare a cercetărilor a contrafăcut semnătura acestora prin imitare, iar pe altele a semnat cu semnătura sa, ori pentru,/" , după care a comunicat soluțiile

părților din dosar, recunoaștere ce se coroborează cu declarațiile martorilor Magda Daniela, Dunărean Monica Cornelia, Dinu Cristian, Frâsie Lazăr Vasile, Sratulul Simona, procurorii cărora le fuseseră repertizate spre soluționare cauzele respective.

II. În ce privește recursul declarat de inculpatul Popescu Tiberiu Narcis, Înalta Curte retine următoarele:

A. În ce privește complicitatea la infracțiunea de favorizarea infractorului, Înalta Curte constată, contrar celor susținute de recurent, că activitatea desfășurată de acesta se circumscrie noțiunii de complicitate astfel cum este definită această formă a participăției penale în art.26 Cod penal.

Potrivit textului de lege susmenționat, „complice este persoana care cu intenție înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.”

Ceea ce caracterizează complicitatea, în raport cu celelalte forme ale participăției penale, este caracterul său de contribuție indirectă, mediată la săvârșirea faptei.

Prin activitatea sa, complicele nu determină și nici nu săvârșește nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, ci el creează condiții favorabile pentru ca autorul să comită fapta mai ușor, mai repede și mai sigur.

În speță, recurentul inculpat, după o înțelegere prealabilă cu inculpatul Apostu Florin Nicușor, a primit de la acesta două declarații din dosarul penal nr.94/P/2010 în scopul „de a fi mătrășite” și s-a deplasat la locuința inculpaților Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela cărora le-a cerut să scrie după dictare (potrivit îndrumărilor pe care recurentul le primise de la inculpatul Apostu Florin Nicușor), alte două declarații pe care recurentul le a înmănat inculpatului Apostu Florin Nicușor în vederea adoptării de către acesta a unei soluții favorabile numitului Bărsan Rareș Mihai cercetat în cauza respectivă. Pentru obținerea soluției respective, recurentul inculpat a pretins și primit de la soții Cârstea sume de bani din care o parte a reținut inculpatului Apostu Florin Nicușor, iar o altă parte a oprit-o pentru sine.

B. În ce privește complicitatea la infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri, Înalta Curte constată, în acord cu susținerile recurentului inculpat, că nici procurorul și nici judecătorul fondului nu au arătat, în concret, care sunt actele de ajutor la care se referă art.26 Cod penal, săvârșite de recurent în legătură cu sustragerea de către inculpatul Apostu Florin Nicușor

a declarațiilor din dosarul nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu.

Activitatea recurentului de a fi primit de la inculpatul Apostu Florin Nicușor două declarații în alb pe care le-a returnat acestuia după ce au fost completate de către inculpații Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela potrivit îndrumărilor date de inculpatul Apostu nu se circumscrie noțiunii de ajutor la care se referă art.26 Cod penal care definește complicitatea și, în consecință, soluția ce se impune a fi pronunțată față de inculpat pentru infracțiunea prev. de art.26 Cod penal rap. la art.242 Cod penal este aceea de achitare în temeiul art.10 lit.d din Codul de procedură penală.

C. Referitor la complicitatea la infracțiunea de uz de fals constând în aceea că l-ar fi ajutat pe inculpatul Apostu Florin Nicușor să folosească cele două declarații falsificate întocmite de inculpații Cârstea „la emiterca soluției dată în cauză”, Înalta Curte constată întemeiată critica recurentului de a se dispune achitarea sa pentru această faptă penală.

Nu pot fi subsumate ajutorului propriu complicității la infracțiunea de uz de fals operațiunile de punere la dispoziție a înscrisurilor falsificate. Aceasta deoarece, prin punerea la dispoziție a înscrisurilor falsificate – deși aceasta activitate ar putea fi catalogată ca și condiție promisă pentru existența infracțiunii-, autorul uzului de fals nu este ajutat la folosirea lor, activitate care este un act personal, nesusceptibil de ajutor.

III. În ce privește recursul declarat de inculpatul Carabulea Ilie, Înalta Curte reține următoarele:

Referitor la solicitarea recurentului de a se proceda la administrarea de probe noi pentru lămurirea deplină a cauzei, Înalta Curte s-a pronunțat prin încheierea din data de 19 octombrie 2011 (filele 344-346 vol.I).

Cu privire la cererea inculpatului de a se dispune achitarea sa pentru infracțiunea de cumpărare de influență cu motivarea că, pe de o parte, nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni nici sub aspectul laturii obiective, nici sub aspectul laturii subiective și pe de altă parte, că facturarea către Adassib S.R.L. a reparației autoturismului Audi A8, pe care-l folosea inculpatul Apostu Florin Nicușor a fost o eroare, Înalta Curte constată că nu este fondată.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de cumpărare de influență constă în acțiunea de cumpărare a influenței reale sau presupuse pe lângă un funcționar care poate fi

săvârșită prin promisiunea, oferirea sau darea direct sau indirect de bani, daruri ori alte foloase pentru a-l determina să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

În toate și în oricare dintre modalitățile normative alternative – promisiunea, oferirea sau darea – acțiunea poate fi realizată direct de către autor sau indirect, mijlocit printr-o persoană interpusă, printr-un intermediar care participă astfel la săvârșirea infracțiunii în calitate de instigator sau complice.

Acțiunile care, alternativ pot constitui elementul material al laturii obiective a infracțiunii de cumpărare de influență trebuie să îndeplinească următoarele cerințe :

-autorul trebuie să acționeze având în vedere influența reală sau presupusă pe care o persoană o are sau lasă să se creadă că o are pe lângă un funcționar, mizând pe aceasta. Pentru existența infracțiunii nu este necesar ca influența asupra funcționarului, de care se prevalează o persoană să fie reală, fiind suficient ca ea să lase să se creadă aceasta;

autorul infracțiunii trebuie să creadă că persoana contactată se bucură de trecerea de care se prevalează pe lângă funcționar pentru că, în caz contrar, cumpărătorul de influență nu ar promite, oferi ori da bani sau alte foloase, pentru a-l determina pe funcționar să facă sau să nu facă un act care intră în atribuțiile de serviciu ale acestuia;

-autorul infracțiunii să aibă un interes real – legitim sau nelegitim-, în absența unui atare interes, fapta neputând constitui infracțiunea prevăzută și pedepsită de art.6¹ din Legea nr.78/2000 întrucât lipsește obiectul intervenției necesar pentru existența acestuia;

-promisiunea, oferirea sau darea de bani, daruri ori alte foloase trebuie să fie săvârșite mai înainte ca funcționarul – pe lângă care o persoană are sau lasă să se creadă că are influență – să fi îndeplinit actul care intră în atribuțiile sale de serviciu și care este solicitat, cerut, sau cel mai târziu în timpul efectuării acestuia. Această condiționare a infracțiunii rezultă implicit din prevederile art.6¹ din Legea nr.78/2000 potrivit cărora faptele care determină elementul material al laturii obiective a infracțiunii se săvârșesc pentru a determina pe funcționar să facă sau să nu facă un act care intră în atribuțiile de serviciu ale acestuia.

Din punct de vedere al elementului subiectiv, infracțiunea de cumpărare de influență se comite numai cu intenție directă calificată de scopul urmărit de făptuitor, anume acela ca datorită influenței – reale sau presupuse – pe lângă funcționar, acesta să fie

determinat să facă sau să nu facă un act care intră în atribuțiile sale de serviciu.

Din probele administrate în cauză atât în cursul urmăririi penale, cât și în faza cercetării judecătorești rezultă, că la data de 2 august 2010 și în intervalul august-septembrie 2010, recurentul inculpat Carabulea Ilie a solicitat inculpatului Apostu Florin Nicușor, ca în virtutea funcției pe care o deținea în perioada respectivă, aceea de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu, corelată cu o presupusă relație de prietenie cu Procurorul General al României să intervină pe lângă acesta pentru promovarea unui recurs în interesul legii, în interesul exclusiv al cumpărătorului de influență și al intereselor patrimoniale ale firmelor din holdingul Atlassib la care Carabulea Ilie era acționar.

Urmare discuțiilor pe care recurentul inculpat le-a purtat ulterior cu inculpatul Apostu Florin Nicușor, în cadrul cărora cel din urmă l-a asigurat că a avut discuții telefonice atât cu membrii familiei Procurorului General, cât și cu acesta și că problema este „rezolvată”, convins fiind că persoana contactată – inculpatul Apostu Florin Nicușor – se bucură de trecerea de care se prevala pe lângă Procurorul General al României, singurul în măsură să promoveze recursul în interesul legii de care era interesant, inculpatul Carabulea Ilie l-a contactat telefonic pe martorul Ciora Adrian, angajat al S.C. „Star Motors” S.R.L. Sibiu în calitate de șef de reprezentanță, și i-a spus „să fie atent” cu Apostu Florin Nicușor, să-i efectueze revizia auto și să nu-i încaseze nicio sumă de bani reprezentând contravaloarea reparațiilor autoturismului, deoarece Apostu Florin Nicușor „este un om de-al lor care le rezolvă problemele”.

Relevante în sensul celor de mai sus sunt convorbirea telefonică purtată de recurent cu inculpatul Apostu Florin Nicușor în ziua de 7 septembrie 2010 la ora 8:24:46 (în cadrul căreia inculpatul Apostu Florin Nicușor îl întreabă pe inculpatul Carabulea Ilie dacă „e gata memoriu”, spunându-i că „miercuri plec la București”, „că mă-ntâlnesc cu fata noastră joi și vineri”) și convorbirea telefonică din data de 7 septembrie 2010, ora 8:29:28 dintre recurent și martorul Ciora Adrian, ocazie cu care Carabulea Ilie îi spune martorului, între altele „La tine se află domnul Apostu”, „ocupă-te de el, cheamă-l la cafea, ocupă-te că-i prietenul meu”, „...și totul...spune-i că intră din partea casei”, „ocupă-te de el că-i ...ne-ajută totdeauna”, convorbiri telefonice care nu au fost contestate de recurent.

De asemenea, Înalta Curte reține că vinovăția recurentului inculpat rezultă și din următoarele mijloace de probă: declarațiile martorilor Miha Costin Toma, director general și administrator la S.C. „Atlassib” S.R.L. care a precizat „Nu pot nega implicarea domnului Carabulea și în perioada când nu era acționar, dat fiind că societatea „Atlassib Leasing IFN” S.A. Sibiu era finanțată de către Banca Carpatica al cărui control îl deține domnul Carabulea ca acționar principal (vol.II fila 13, fila 138 dosar instanță fond), Ciora Adrian, director la S.C. „Star Motors” S.R.L. care a declarat „... m-a sunat domnul Carabulea că este în service autoturismul Audi A8 al domnului Apostu pentru o revizie ...În disculia telefonică, domnul Carabulea mi-a spus să efectuez revizia și, după finalizare, să-l sun să-mi comunice ce trebuie să fac ...După finalizare, l-am sunat pe domnul Carabulea care mi-a spus să facturez pe Atlassib” (vol.IV, fila 298 dosar instanță de fond), înscrisurile referitoare la contravaloarea reviziei autoturismului „Audi A8” utilizat de inculpatul Apostu Florin Nicușor și care făcea obiectul unui contract de leasing financiar încheiat între S.C. „Atlassib Leasing IFN” S.A. Sibiu și S.C. „Intermedia” S.R.L., în sumă de 4000 lei, dovezile de plată a reparației autoturismului și, nu în ultimul rând, declarațiile recurentului-inculpat care recunoaște intervenția sa pe lângă martorul Ciora Adrian, dar cu o explicație puerilă și anume, „buna cuvință, pentru ca service-ul S.C. „Motors” S.R.L. nu și-a îndeplinit obligația de a avea un bar pentru clienți” și nu interesul personal și al societăților din cadrul holdingului S.C. „Atlassib” S.R.L. în promovarea recursului în interesul legii, interes ulterior demonstrat însă de procuror (vol.IV, fila 158 dosar instanță fond).

În plus, pe parcursul cercetărilor penale, recurentul inculpat a avansat cu titlu de măsuri asigurătorii suma de 4000 lei (reprezentând contravaloarea reparației autoturismului utilizat de inculpatul Apostu Florin Nicușor și cu privire la care martorul Ciora Adrian a susținut că nu a fost încasată de la acesta, ci la indicația inculpatului Carabulea Ilie a facturat fictiv contravaloarea reviziei pe un autovehicul aflat în patrimoniul S.C. „Atlassib” S.R.L. Sibiu, societate unde este de asemenea acționar recurentul, sumă consumată la CEC Bank Alba Iulia pe numele inculpatului și la dispoziția organelor judiciare).

Cererea recurentului inculpat de a se dispune schimbarea tencuielii achitării pentru infracțiunea de dare de mită din art.10 lit.d Cod procedură penală reținut de instanța de fond, în art.10 lit.a Cod procedură penală, apare ca lipsită de obiect în contextul

în care Înalta Curte a apreciat întemeiată critica adusă sentinței de către parchet în ce privește greșita achitare a inculpatului pentru infracțiunea susmenționată.

IV. Referitor la recursurile declarate de inculpații Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela, Înalta Curte reține următoarele.

Inculpatul Cârstea Sebastian Dumitru a solicitat achitarea pentru complicitate la infracțiunea de dare de mită motivat de împrejurarea că nu a desfășurat nicio activitate mijlocită de oferire sau dare a vreunei sume de bani inculpatului Popescu Tiberiu Narcis, suma de 1000 de euro fiind remisă acestuia din urmă de către soția sa, inculpata Cârstea Mihaela Izabela.

Din probele administrate în cauză rezultă însă, că în luna ianuarie 2010, martorului Bârsan Rareș Mihai i s-a întocmit dosar penal ca urmare a unui accident de circulație pe care acesta l-a comis în parcarca unui bloc din municipiul Sibiu, dosar înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu sub nr.94/P/2010.

Intrucât soluționarea cauzei susmenționate întârzia și, pentru a evita eventuala sancționare penală, martorul împreună cu sora și cumnatul său – recurenții inculpați Cârstea Mihaela Izabela și Cârstea Sebastian Dumitru – au discutat cu inculpatul Popescu Tiberiu Narcis care le-a promis rezolvarea favorabilă a cauzei în schimbul sumei, stabilită inițial în 1000 euro majorată ulterior cu 200 euro și 1500 lei, sumă cu plata căreia inculpații Cârstea au fost de acord. Privit susținerilor inculpatului Popescu Tiberiu Narcis, recurentul inculpat Cârstea Sebastian Dumitru i-a înmănat personal suma de bani din care a dat inculpatului Apostu Florin Nicușor 400 euro într-un plic de hârtie de culoare albă, restul de 400 euro oprindu-i pentru sine (vol.IV, fila 123 dosar instanță fond), după care, în baza înțelegerii prealabile cu acesta din urmă s-a deplasat la locuința inculpaților Cârstea, ocazie cu care le-a dat să completeze după dictare două declarații în numele martorilor Bârsan Rareș Mihai și Luca Alexandru Ștefan, pe care le au semnat (declarațiile date inițial de cei doi martori au fost scoase din dosar de către inculpatul Apostu Florin Nicușor, situație adusă la cunoștința recurenților de către inculpatul Popescu Tiberiu Narcis). După întocmirea celor două declarații, conform celor sugerate de inculpatul Apostu Florin Nicușor, inculpatul Popescu Tiberiu Narcis a revenit la parchet și le-a înmănat lui Apostu Florin Nicușor care a procedat la introducerea lor în dosarul penal nr.94/P/2010 finalizat de acesta din urmă cu o soluție de neluare în judecată a martorului Bârsan Rareș Mihai. La data

adoptării soluției, inculpatul Apostu Florin Nicușor a mai primit de la inculpatul Popescu Tiberiu Narcis 1500 lei bani pe care acesta din urmă îi primise de la soția Cârstea.

Rezultă că activitatea infracțională a recurentului inculpat Cârstea Sebastian Dumitru se circumserie complicității ca formă a participației penale astfel cum este definit în art.26 din Codul penal, împrejurare în raport de care cererea acestuia de a fi achitat nu poate fi primită.

Nici susținerea recurentului inculpat în sensul că neindicarea de către inculpatul Popescu Tiberiu Narcis a persoanei pe lângă care urma să intervină pentru soluționarea favorabilă a dosarului penal în care era cercetat cumnatul sau, ar atrage răspunderea sa penală, eventual, pentru infracțiunea de înșelăciune, nu poate fi primită.

Din declarația inculpatului Popescu Tiberiu Narcis rezultă că recurentul inculpat Cârstea Sebastian Dumitru și soția sa „i-au solicitat să ia legătura cu Apostu – „domnul prim procuror” – pentru a se interesa de dosar, (dacă a ajuns la Parchet, sau este încă la Poliție (vol.IV, fila 123 dosar instanță). Chiar recurentul inculpat în declarația dată la instanță a arătat „Eu știam de la inculpatul Popescu că problema se va rezolva și evaziv am înțeles că a vorbit cu cineva de la procuratură sau poliție” (vol.IV, fila 292 dosar instanță).

Rezultă așadar, că în momentul în care, împreună cu soția sa a remis inculpatului Popescu Tiberiu Narcis suma de 1000 de euro, recurentul inculpat cunștea că banii respectivi sau parte din ei vor fi remiși inculpatului Apostu Florin Nicușor pentru ca acesta, în calitate sa de prim procuror, să soluționeze favorabil dosarul în care cumnatul său, martorul Bârsan Rareș Mihai era cercetat pentru nerespectarea dispozițiilor la Legea circulației.

În ceea ce privește cererea recurentului inculpat de a se dispune achitarea pentru infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată, în conformitate cu dispozițiile art.10 lit.b¹ Cod procedură penală raportat la art.18¹ Cod penal, cerere formulată și de inculpata Cârstea Mihaela Izabela, Înalta Curte reține că faptele de dare de mită și de fals material în înscrisuri oficiale, pentru care cei doi au fost deferiți justiției, prezintă gradul de pericol social al unor infracțiuni.

Modul și împrejurările în care au fost săvârșite faptele, scopul urmărit de recurenți prin comiterrea acestora – exonerarea de răspundere penală a fratelui, respectiv, cumnatului lor, cercetat penal urmarea produsă, criteriul în raport de care se apreciază în

concret gradul de pericol social al unei infracțiuni, exclud aplicarea dispozițiilor art.18¹ din Codul penal.

Circumstanțele personale ale recurenților inculpați, lipsa antecedentelor penale, copil minor în întreținere – nu justifică prin ele însele promulgarea unei soluții de achitare cu consecința aplicării sancțiunii administrative a amenzii așa cum au cerut inculpații; au fost verificate de instanța de fond care a dispus condamnarea acestora la pedepse orientate spre minimumul prevăzut de lege și fără executare efectivă.

V. În ce privește recursul declarat de inculpatul Boța Nicolae, Înalta Curte constată că este fondat, dar pentru un alt motiv decât cel invocat de acesta și care vizează netemeinicia sentinței sub aspectul greșitei sale condamnări pe motiv că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită pentru care a fost trimis în judecată, motiv ce va fi expus în continuare în cele ce urmează.

Din probele administrate în cauză rezultă că în cursul lunii octombrie 2010, recurentul inculpat Boța Nicolae, în urma discuțiilor pe care le-a avut cu inculpatul Apostu Florin Nicușor în biroul acestuia, i-a remis o bancnotă pe care a scos-o din buzunarul pantalonilor pentru ca cel din urmă să soluționeze favorabil dosarul penal nr.219/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu, aflat în curs de cercetare la Poliția municipiului Sibiu, în care Boța Milena, soția recurentului, era cercetată pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăcuțe comisă în participație improprie.

Relevante în sensul celor de mai sus sunt procesul verbal de transcriere a convorbirilor în mediul ambiant purtate de recurent cu inculpatul Apostu Florin Nicușor în biroul acestuia în data de 11.10.2010, declarațiile martorului Blaga Eugen care confirmă discuțiile cu inculpatul Apostu Nicușor referitoare la cauza penală sus-menționată, procesul verbal întocmit cu ocazia percheziției efectuate în biroul inculpatului Apostu Florin Nicușor ocazie cu care s-a găsit citația emisă de Poliția mun.Sibiu pe numele Boța Milena în dosarul penal nr.219/P/2010.

Prin urmare, infracțiunea de dare de mită pentru care recurentul inculpat a fost cercetat și trimis în judecată, exista și a fost comisă de acesta, împrejurare în raport de care este exclusă incidența în cauză a prevederilor art.10 lit.d din Cod procedura penală.

Având în vedere însă modul și împrejurările comiterii faptei constând în aceea că recurentul inculpat a remis inculpatului Apostu Florin Nicușor o sumă de bani (o bancnotă în valută),

numai după ce acesta l-a lăsat să înțeleagă că în schimbul banilor va adopta o soluție favorabilă în dosarul în care era cercetată soția sa, numita Boța Milena, scopul urmărit de recurent, datele ce caracterizează favorabil persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, este căsătorit, anterior a avut o comportare corespunzătoare în familie și societate, este la primul contact cu legea penală, Înalta Curte apreciază că fapta comisă de acesta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni și că aplicarea amenzii cu caracter administrativ în sumă de 1000 lei este suficientă pentru ca recurentul să conștientizeze consecințele faptei sale și să nu mai comită pe viitor alte fapte penale.

VI. Referitor la critica vizând greșita individualizare a pedepselor invocată atât de parchet (care a solicitat majorarea cuantumului pedepselor aplicate inculpaților Apostu Florin Nicușor și Popescu Tiberiu Narcis, schimbarea modalității de executare a pedepsei aplicate inculpatului Carabulea Ilie în sensul executării efective a acesteia și majorarea cuantumului pedepselor aplicate inculpaților Cârstea Dumitru Sebastian, Cârstea Mihaela Izabela și Boța Nicolae), cât și de inculpatul Apostu Florin Nicușor (care a solicitat reducerea cuantumului pedepsei și aplicarea dispozițiilor art.85¹ Cod penal sau art.81 Cod penal referitoare la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, respectiv, suspendarea condiționată a executării pedepsei), Înalta Curte constată că este întemeiată în parte, numai critica invocată de parchet, referitoare la cuantumul pedepselor aplicate inculpaților Popescu și Apostu și la modalitatea de executare a pedepsei aplicate inculpatului Carabulea Ilie.

Potrivit art.72 din Codul penal, în care sunt enumerate criteriile generale de individualizare a pedepsei, la stabilirea pedepselor se ține seama, printre altele, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de persoana infractorului și de împrejurările care atenuază sau agravază răspunderea penală.

Din formularea dată de legiuitor textului de lege sus-menționat, rezultă că în operațiunea de individualizare a pedepsei, instanța trebuie să aibă în vedere toate criteriile, stabilirea și aplicarea pedepsei cu nesocotirea vreunuia dintre ele având drept consecință pronunțarea unei hotărâri netemcinice.

În ce-l privește pe inculpatul Apostu Florin Nicușor, Înalta Curte, reține că acesta în calitate de **prim procuror** al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu, persoană chemată și obligată să vegheze la respectarea și aplicarea legii, s-a folosit de funcția sa atât pentru a obține foloase patrimoniale și nepatrimoniale, în

mod repetat, cât și pentru a-și consolida relațiile de prietenie cu persoane din sistemul judiciar și din mediul de afaceri, în același scop, al obținerii pentru sine, dar și pentru acestea, de foloase materiale și de credibilitate în raporturile cu clienții, al consolidării afacerilor desfășurate prin aducerea în sfera ilicitului penal a unor probleme juridice soluționate contrar intereselor comerciale ale acestora.

Referitor la inculpatul Popescu Tiberiu Nicușor, Înalta Curte, reține că acesta, prevalându-se de relația de prietenie cu inculpatul Apostu Florin Nicușor a acționat ca intermediar între persoanele a căror răspundere penală era sau putea fi antrenată și procuror, pentru a le apăra de consecințele faptelor sale, la rândul lui fiind cointeresat patrimonial în mod direct în obținerea unei cote parte din foloasele obținute în urma negocierii actului de justiție.

În plus, având în vedere funcția deținută de sus-numitul inculpat –aceea de ofițer SRI –este evident faptul că prin infracțiunile de corupție comise, a pus la îndoială prestigiul, corectitudinea și scopul instituției în cadrul căreia și-a desfășurat activitatea și care, într-o oarecare măsură se suprapune cu cel al instituției parchetului în ceea ce privește apărarea și ocrotirea intereselor fundamentale ale societății, în care respectarea legii trebuie să primeze.

Cu privire la inculpatul Carabulea Ilie, în acord cu concluzia la care a ajuns parchetul, Înalta Curte apreciază că aplicarea față de acesta a dispozițiilor art.81 din Codul penal referitoare la suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se justifică, scopul preventiv și educativ al sancțiunii cerut de art.52 din Codul penal putând fi atins numai prin executarea efectivă a pedepsei.

La stabilirea modalității de executare a pedepsei aplicată acestui inculpat, instanța de fond a arătat în considerentele sentinței, că a avut în vedere atât minimul prevăzut de lege pentru infracțiunea de cumpărare de influență ce i s-a reținut în sarcină, dar și mobilul total diferit urmărit de acesta și anume, intenția de a-și întinde și menține influența asupra persoanelor chemate să îndeplinească actul de justiție, de la primul nivel până la unul dintre cele mai înalte foruri –Procurorul General al României.

În opinia Înaltei Curți, tocmai aceste aprecieri, precum și modalitatea în care inculpatul a înțeles să-și atingă scopul propus, respectiv prin cointeresarea materială a unui procuror, impuneau ca pedepsa să fie efectiv executată de către inculpatul Carabulea Ilie.

Având în vedere circumstanțele personale ale inculpatului și anume, vârsta acestuia - 60 de ani - lipsa antecedentelor penale, conduita bună înainte de săvârșirea faptelor, se apreciază că, potrivit art.74 alin.2 Cod penal, în favoarea acestuia pot fi reținute circumstanțe atenuante judiciare cu consecința reducerii cuantumului pedepselor sub minimul special prevăzut de lege.

Cu privire la inculpații Cârstea Dumitru Sebastian și Cârstea Izabela Mihaela, se reține că pedepsele aplicate acestora au fost corect individualizate atât în ceea ce privește cuantumul, cât și modalitatea de executare în raport cu toate criteriile generale prevăzute de art.72 Cod penal, neimpunându-se deci majorarea acesteia.

Referitor la inculpatul Boța Nicolae față de împrejurarea că lupta comisă de acesta nu prezintă, în opinia Înaltei Curți, gradul de pericol social al unei infracțiuni, critica invocată de parchet referitoare la greșita individualizare a pedepsei sub aspectul cuantumului, apare inutil a mai fi examinată.

În consecință, pentru a se da eficiență atât prevederilor art.72 din Codul penal, cât și celor ale art.62 din Codul penal, Înalta Curte apreciază că executarea de către inculpatul Apostu Florin Nicușor (față de care instanța de fond a aplicat 124 de pedepse) a unei pedepse rezultante de 5 ani închisoare, executarea de către inculpatul Popescu Narcis Tiberiu a unei pedepse rezultante de 2 ani și 6 luni închisoare și executarea de către inculpatul Carabulea Ilie a unei pedepse de 1 an și 6 luni închisoare în detenție este de natură a-și atinge scopul preventiv și educativ și de a contribui la reeducarea inculpaților.

Față de cele ce preced, în temeiul art.385¹⁸ pct.2 lit.d Cod procedură penală, Înalta Curte, **în opinie majoritară**, va admite recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție Serviciul Teritorial Constanța și de inculpații, Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis și Boța Nicolae; va cassa în parte sentința și rejudecând:

- va înlătura schimbarea încadrării juridice dată faptelor săvârșite de inculpații Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis, Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru (referitor la declarațiile de învinuit/martor din dosarul nr.94/P/2010 privind pe Bârsan Rareș Mihai) și se va menține încadrarea juridică dată acestor fapte prin rechizitoriu, în sensul aplicării dispozițiilor art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000 cu privire la infracțiunile prev. de art. 288 alin. 1 și art. 291 Cod penal

(inculpații Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru), art.288 alin. 2 și art.291 Cod penal (inculpatul Apostu Florin Nicușor) și prev. de art.26 rap. la art.288 alin.(1) cod penal și art.26 rap. la art.291 cod penal (inculpatul Popescu Tiberiu Narcis);

- va descontați pedeapsa principală rezultantă aplicată inculpatului **APOSTU FLORIN NICUȘOR** în pedepsele componente pe care le va repune în individualitatea lor;

- în baza art.254 alin.(1,2) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (5 fapte), va condamna pe inculpatul **APOSTU FLORIN NICUȘOR**, la pedepse de câte 5 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza II a),b),c) Cod penal pentru 5 infracțiuni de „luare de mită”;

- în baza art.288 alin.(2) Cod penal rap. la art. 17 lit.c din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.41 alin.(2) Cod penal va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de „fals material în înscrisuri oficiale” (referitor la declarațiile de invinuit/martor din dosarul nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe Bărsan Rareș Mihai);

- în baza art.291 Cod penal rap. la art. 17 lit.c din Legea nr. 78/2000, va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea de „uz de fals” (referitor la declarațiile de invinuit/martor din dosarul nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe Bărsan Rareș Mihai).

- în baza art.292 Cod penal rap. la art.17 alin.1 lit. c din Legea nr.78/2000 va condamna pe același inculpat la 4 pedepse de câte 1 an și 2 luni închisoare pentru infracțiunea de „fals în declarații”

- va menține pedepsele aplicate inculpatului pentru infracțiunile prev. de art.257 alin.(1) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (2 fapte), art.242 alin.(1) Cod penal, art.254 Cod penal (2 fapte), art.288 alin.(2) Cod penal (56 fapte) și art.291 Cod penal (5b fapte).

- în baza art.33 lit.a, art.34 lit.b Cod penal, va contopi pedepsele aplicate inculpatului **APOSTU FLORIN NICUȘOR**, urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea, de 5 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a, teza a II-a, b și c Cod penal.

- în baza art.71 alin.2 Cod penal, îi va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a, teza a II-a, b și c Cod penal.

-conform art.88 Cod penal, va computa durata arestului preventiv de la 27.10.2010 la 25.04.2012.

- în baza art.11 pct.2 lita) rap la art.10 lit."d" cod procedură penală, va achita pe inculpatul APOSTU FLORIN NICUȘOR pentru 2 infracțiuni prev. de art.254 alin.(1,2) Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (faptele în legătură cu plângerile penale împotriva martorului Haiduc și soluția în dosarul nr. 4100/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe Rășniță Ramona);

-va desconta pedeapsa rezultantă aplicată inculpatului **POPESCU TIBERIU NARCIS** în pedepsele componente pe care le va repune în individualitatea lor;

în baza art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 (2 fapte), va condamna pe inculpatul **POPESCU TIBERIU NARCIS** la pedeapsă de câte 2 ani și 6 luni închisoare pentru 2 infracțiuni de „dare de mîna” (fapte în legătură cu dosarele penale nr.94/P/2010, 4496/P/2010 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu).

-în baza art.26 rap. la art.288 alin.1 rap. la art. 17 lit.c din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.41 alin.(2) Cod penal, va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru complicitate la infracțiunea de „fals material în înscrisuri oficiale”;

- va menține pedeapsa aplicată inculpatului pentru infracțiunea prev. de art.26 rap. la art.264 Cod penal;

în baza art.33 lita, art.34 lit.b Cod penal, va contopi pedepsele aplicate inculpatului **POPESCU TIBERIU NARCIS**, urmînd ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea, de 2 ani și 6 luni închisoare;

-în baza art.71 alin.(2) Cod penal, îi va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art.64 alin.1 lita leza a II-a ,b cod penal;

-conform art.88 Cod penal, va computa durata arestului preventiv de la 27.10.10 la la 25.04.2012;

- în baza art.11 pct.2 lita rap. la art.10 lit."d" Cod procedură penală, va achita pe inculpatul POPESCU TIBERIU NARCIS pentru infracțiunea prev. de art.26 rap. la art.243 Cod penal;

-în baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit."d" Cod procedură penală, va achita pe același inculpat pentru infracțiunea prev. de art.26 rap la art.291 Cod penal cu referire la art. 17 lit.c din Legea nr. 78/2000;

-in baza art.255 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.74 alin.2 și 76 alin.1 lit.e Cod penal va condamna pe inculpatul **CARABULEA ILIE**,

, la pedeapsa de 4 luni închisoare;

in baza art.6 alin.(1) din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.74 alin. 2 și 76 alin. 1 lit. d Cod penal va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare;

-in baza art.33 lit.a, art.34 lit.b Cod penal, va contopi pedepsele aplicate inculpatului **CARABULEA ILIE**, urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 6 luni închisoare;

- va înlătura disp.art.81 din Codul penal cu toate consecințele

- in baza art.71 alin.(2) Cod penal, îi va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a ,b cod penal.

- va descontopi pedeapsa rezultantă aplicată inculpaților **CÂRSTEA SEBASTIAN DUMITRU** și **CÂRSTEA MIHAELA IZABELA** in pedepsele componente pe care le va repune in individualitatea lor;

-in baza art.288 alin.(1) Cod penal rap. la art. 17 lit.c din Legea nr. 78/2000, va condamna pe fiecare dintre cei doi inculpați la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea de „fals material in inscrieri oficiale”;

- va menține pedepsele aplicate inculpaților pentru infracțiunea prev. de art 26 rap. la art.255 Cod penal combinat cu art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000;

-in baza art.33 lit.a, art.34 lit.b Cod penal, va contopi pedepsele aplicate inculpaților Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela, urmând ca aceștia să execute pedeapsa cea mai grea, de câte 1 an 2 luni închisoare fiecare;

- in baza art.11 pct.2 lit.a rap. art.10 lit.”c” Cod procedură penală, va achita pe inculpații **CÂRSTEA SEBASTIAN DUMITRU** și **CÂRSTEA MIHAELA IZABELA** pentru infracțiunea prev. de art.291 cod penal rap. la art. 17 lit.c din Legea nr. 78/2000;

- in baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit. b¹ Cod procedură penală combinat cu art. 18¹ Cod penal, va achita pe inculpatul **BOTA NICOLAE**, pentru infracțiunea prev. de art.255 cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000;

- în baza art.91 alin.1 lit.c Cod penal îi va aplica acestui inculpat sancțiunea administrativă a amenzii în cuantuma de 1000 lei.

- va menține restul dispozițiilor sentinței recurate care nu contravin prezentei decizii.

În baza art.385^s pct.1 lit.b Cod procedură penală, se vor respinge ca nefondate recursurile declarate de inculpații Carabulea Ilie, Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela, împotriva aceleiași sentințe.

Potrivit art.192 alin.2 și 4 Cod procedură penală, recurenții inculpați Carabulea Ilie, Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela vor fi obligați la plata sumei de câte 350 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat din care suma de câte 150 lei reprezentând onorariul parțial convenit apărătorilor desemnați din oficiu până la prezentarea avocaților aleși, se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul parțial convenit apărătorilor desemnați din oficiu până la prezentarea avocaților aleși pentru inculpații Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis și Boța Nicolae, în sumă de câte 150 lei se va suporta din fondul Ministerului Justiției.

În baza art.192 alin.3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea recursului declarat de parchet vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Cu majoritate:

I. Admite recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Constanța și de inculpații Popescu Narcis Tiberiu, Apostu Florin Nicușor și Boța Nicolae, împotriva sentinței penale nr. 27/P din 15 aprilie 2011 a Curții de Apel Constanța - Secția Penală și pentru Cauze Penale cu Minori și de Familie.

Casează în parte sentința recurată și rejudicând:

1. Înlătură schimbarea încadrării juridice dată faptelor săvârșite de inculpații Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis, Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru (referitor la declarațiile de învinuit/martor din dosarul nr.94/P/2010 privind pe Bănsan Rareș Mihai), menținând

încadrarea juridică dată acestor fapte prin rechizitoriul, în sensul aplicării dispozițiilor art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000 cu privire la infracțiunile prev. de art. 288 alin. 1 și art. 291 Cod penal (inculpații Cârstea Izabela Mihaela și Cârstea Sebastian Dumitru), art.288 alin 2 și art.291 Cod penal (inculpatul Apostu Florin Nicușor) și prev. de art.26 rap. la art.288 alin.(1) cod penal și art.26 rap. la art.291 cod penal (inculpatul Popescu Tiberiu Narcis).

A.1.Descontopește pedeapsa principală rezultantă aplicată inculpatului **APOSTU FLORIN NICUȘOR** în pedepsele componente pe care le rapune în individualitatea lor.

În baza art.254 alin.(1,2) cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (5 fapte), condamnă pe inculpatul **APOSTU FLORIN NICUȘOR**, la pedepse de câte 5 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lita (leza II a),b),c) Cod penal pentru 5 infracțiuni de „luare de mită”.

În baza art.288 alin.(2) cod penal rap. la art. 17 lit.c) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.41 alin.(2) Cod penal, condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de „fals material în înscrisuri oficiale” (referitor la declarațiile de învinuit/martor din dosarul nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe Bârsan Rareș Mihai).

În baza art.291 cod penal rap. la art. 17 lit.c) din Legea nr. 78/2000, condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea de „uz de fals” (referitor la declarațiile de învinuit/martor din dosarul nr.94/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe Bârsan Rareș Mihai).

În baza art.292 cod penal rap. la art.17 alin.1 lit. c) din Legea nr.78/2000 condamnă pe același inculpat la 4 pedepse de câte 1 an și 2 luni închisoare pentru infracțiunea de „fals în declarații”

Menține pedepsele aplicate inculpatului pentru infracțiunile prev. de art.257 alin.(1) cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (2 fapte), art.242 alin.(1) Cod penal, art.264 cod penal (2 fapte), art.288 alin.(2) cod penal (56 fapte) și art.291 cod penal (56 fapte).

În baza art.33 lit.a, art.34 lit.b Cod penal, contopește pedepsele aplicate inculpatului **APOSTU FLORIN NICUȘOR**, urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea, de 5 ani

închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a, teza a II-a, b și c Cod penal.

În baza art.71 alin.2 Cod penal, interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art.54 alin.1 lit.a, teza a II-a, b și c Cod penal.

Conform art.88 Cod penal, compută durata arestului preventiv de la 27.10.2010 la 25.04.2012.

2. În baza art.11 pct.2 lit.a) rap. la art.10 lit."d" cod procedură penală, achită pe inculpatul APOSTU FLORIN NICUȘOR pentru 2 infracțiuni prev. de art.254 alin.(1,2) cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (faptele în legătură cu plângerile penale împotriva martorului Haiduc și soluția în dosarul nr. 4100/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu privind pe Rășniță Ramona).

B.1. Descontopește pedeapsa rezultantă aplicată inculpatului **POPESCU TIBERIU NARCIS** în pedepsele componente pe care le repune în individualitatea lor.

În baza art.235 cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 (2 fapte), condamnă pe inculpatul **POPESCU TIBERIU NARCIS** la pedepse de câte 2 ani și 6 luni închisoare pentru 2 infracțiuni de „dare de mită” (fapte în legătură cu dovezile penale nr.94/P/2010, 4496/P/2010 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu).

În baza art.26 rap. la art.288 alin.1 rap. la art. 17 lit.c din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.41 alin.(2) Cod penal, condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru complicitate la infracțiunea de „fals material în înscrisuri oficiale”.

Mentine pedeapsa aplicată pentru infracțiunea prev. de art.26 rap. la art.264 cod penal.

În baza art.33 lit.a, art.34 lit.b Cod penal, contopește pedepsele aplicate inculpatului **POPESCU TIBERIU NARCIS**, urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea, de 2 ani și 6 luni închisoare.

În baza art.71 alin.(2) Cod penal, interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a ,b cod penal.

Conform art.88 Cod penal, compută durata arestului preventiv de la 27.10.10 la la 25.04.2012.

2. În baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit."d" cod procedură penală, achită pe inculpatul **POPESCU TIBERIU**

NARCIS pentru infracțiunea prev. de art.26 rap. la art.242 cod penal.

În baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit."d" cod procedură penală, achită pe același inculpat pentru infracțiunea prev. de art.26 rap la art.291 cod penal cu referire la art. 17 lit.c din Legea nr. 78/2000

C. În baza art. 255 cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art. 74 alin. 2 și 76 alin. 1 lit. e Cod penal condamnă pe inculpatul **CARABULEA ILIE**,

, la pedeapsa de 4

luni închisoare.

În baza art.61 alin.(1) din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.74 alin. 2 și 76 alin. 1 lit. d Cod penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art.33 lit.a, art.34 lit.b Cod penal, contopește pedepsele aplicate inculpatului **CARABULEA ILIE**, urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art.71 alin.(2) Cod penal, interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II a ,b cod penal.

D.1.Descontopește pedeapsa rezultantă aplicată inculpaților **CÂRSTEA SEBASTIAN DUMITRU** și **CÂRSTEA MIHAELA IZABELA** în pedepsele componente pe care le repune în individualitatea lor.

În baza art.285 alin.(1) cod penal rap. la art. 17 lit.c din Legea nr. 78/2000, condamnă pe fiecare dintre cei doi inculpați la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea de „fals material cu înscrisuri oficiale”.

Menține pedepsele aplicate inculpaților pentru infracțiunea prev. de art.26 rap. la art.255 cod penal combinat cu art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000

În baza art.33 lit.a, art.34 lit.b Cod penal, contopește pedepsele aplicate inculpaților Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela, urmând ca aceștia să execute pedeapsa cea mai grea, de câte 1 an 2 luni închisoare fiecare.

2. În baza art 11 pct.2 lit.a rap. art.10 lit."c" cod procedură penală, achită pe inculpații **CÂRSTEA SEBASTIAN DUMITRU** și **CÂRSTEA MIHAELA IZABELA** pentru infracțiunea prev. de art.291 cod penal rap. la art. 17 lit.c din Legea nr. 78/2000.

E. În baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit. b¹ cod procedură penală combinat cu art. 18¹ Cod penal, achită pe inculpatul **BOTA NICOLAE**,

, pentru infracțiunea prev. de art.255 cod penal rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000.

În baza art. 91 alin. 1 lit. c Cod penal aplică acestui inculpat sancțiunea administrativă a amenzii în cuantum de 1000 lei.

Mentine restul dispozițiilor sentinței recurate care nu contravie prezentei decizii.

II. Respinge, ca nefondate, recursurile declarate de inculpații **Carabulea Ilie, Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela**, împotriva aceleiași sentințe.

Obligă recurenții - inculpați **Carabulea Ilie, Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela** la plata sursei de câte 350 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de câte 150 lei, reprezentând onorariul parțial convenit apărătorilor desemnați din oficiu până la prezentarea avocaților aleși, se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul parțial convenit apărătorilor desemnați din oficiu, până la prezentarea avocaților aleși, pentru inculpați **Popescu Narcis Tiberiu, Apostu Florin Nicușor și Boța Nicolae**, în sumă de câte 150 lei, se va suporta din fondul Ministerului Justiției.

Cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea recursului declarat de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Constanța**, rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 25 aprilie 2012.

OPINIE SEPARATĂ numai în sensul:

- menținerii achitării inculpatului **APOSTU FLORIN NICUȘOR** pentru infracțiunea prev. de art.254 alin.1,2 cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (fapta în legătură cu 'autoturismele achiziționate în leasing') și pentru cele 4 infracțiuni prev. de art.292 cod penal rap. la art.17 alin.1 lit. c din Legea nr.78/2000 (referitor la declarațiile de avere);
- menținerea achitării inculpatului **CARABULEA ILIE** pentru infracțiunea prev. de art.255 cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000;
 - menținerea cuantumului pedepselor și a modalității de executare a pedepselor aplicate inculpaților **APOSTU FLORIN NICUȘOR, POPESCU TIBERIU NARCIS și CARABULEA ILIE.**

1. Cu privire la Infracțiunea de luare de mită, prev. de art.254 alin.1,2 Cod penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, având ca obiect folosirea de către inculpatul Apostu Florin Nicușor, în perioada 2006 - 21.10.2010, a autoturismelor marca VW Passat și ulterior AUDI A8 , aparținând SC Intermedia SRL Sibiu în calitate de utilizator, apreciez că instanța de fond a realizat o justă interpretare a probelor administrate în cauză, ne a avut drept consecință pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului pentru această faptă.

Potrivit dispozițiilor art.200 Cod procedură penală, urmărirea penală are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, identificarea faptuitorilor și la stabilirea răspunderii acestora, *pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată.*

Din interpretarea textului menționat, rezultă că probele strânse în această fază servesc numai pentru trimiterea în judecată neputând constitui temei de condamnare.

În faza procesuală a judecătii, în acord cu dispozițiile art.289 Cod procedură penală, probele strânse la urmărirea penală, trebuie verificate de instanță, prin administrarea lor în ședință publică, oral, nemijlocit, și în contradictoriu. Numai în urma unei asemenea verificări, cu respectarea acestor principii fundamentale, obligatorii în faza cercetării judecătorești, și exercitând un rol activ, potrivit dispozițiilor art.287 Cod procedură penală, instanța trebuie să ajungă, motivat, la o soluție temeinică și legală, ca rezultat care exprimă adevărul impus de probele administrate în mod legal.

Pe de altă parte, în raport de dispozițiile art. 62, 63 Cod procedură penală, cu referire la art. 1, art. 200, art. 289 din același cod, hotărârea prin care se soluționează cauza dedusă judecătii trebuie să apară ca o concluzie, susținută de materialul probator administrat în cauză, constituind un lanț deductiv, fără discontuitate.

Or, în cauză, așa cum corect a reținut și instanța de fond, probele administrate în faza de urmărire penală nu confirmă actul de inculpare în care se susține că inculpatul Carabulea Ilie a luat măsuri de dare în folosință a celor 2 autoturisme inculpatului Apostu Florin Nicușor pentru soluționarea cauzelor penale într-un anumit mod în folosul său ori al holdingului; totodată, nu s-a dovedit că inculpații ar fi negociat soluțiile sau care sunt atribuțiile de serviciu pe care inculpatul - prim procuror nu le-ar fi îndeplinit sau le-ar fi îndeplinit în mod necorespunzător.

Potrivit art. 254 Cod penal, constituie infracțiunea de luare de mită *"fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde să primească bani sau alte foloase care nu i s'auvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri"*.

În speță, se poate susține că fapta s-a consumat în modalitatea alternativă a *primirii* folosului necuvenit - constând în folosința consecutivă a celor două autoturisme achiziționate în leasing de către S.C. „INTERMEDIA” SRL Sibiu, pentru care inculpatul Apostu a achitat avansurile și ratele de leasing, nu însă și cota aferentă de TVA -, însă din nici un mijloc de probă nu rezultă că scopul pentru care inculpatul Carabulea Ilie a dat iar inculpatul Apostu a primit folosința celor două autoturisme ar fi fost acela al îndeplinirii, al neîndeplinirii or pentru a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, așa cum pretinde norma legală incriminatoare.

A susține că inculpatul Carabulea a pretins iar inculpatul Apostu a acceptat *de plano*, în anul 2006, când a primit spre folosință primul autoturism, că va soluționa favorabil orice demers judiciar al inculpatului Carabulea sau al firmelor acestuia, ori de câte ori va fi nevoie, nu este pertinent, întrucât actul privitor la îndatoririle de serviciu sau contrar acestor îndatoriri ce trebuie îndeplinit de funcționar trebuie să fie determinat în concret iar nu stabilit generic.

Este adevărat că, prin modalitatea descrisă, inculpatul Apostu a procedat de o manieră contrară normelor deontologice aplicabile magistraților prin aceea că a profitat de influența funcției pe care o detinea pentru a-și rezolva o problemă personală, respectiv folosința unor autoturisme de lux cu eludarea plății TVA, însă acesta constituie doar o abatere disciplinară, în lipsa unor date concrete în sensul că, în schimbul acestui „folos necuvenit” ar fi promis sau dispus soluții favorabile intereselor inculpatului Carabulea sau al firmelor acestuia; or, acuizarea nu a indicat în concret ce acte privitor la îndatoririle sale de serviciu a îndeplinit, nu a îndeplinit ori a întârziat inculpatul Apostu sau le-a îndeplinit contrar acestor îndatoriri, nominalizate pe perioada de folosire a fiecărui autoturism, singurul element în acest sens constând în „rezoluția” din

dosarul nr. 29467P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu, înscrisă pe coperta interioară a dosarului, prin care indica înlocuirea rechizitorului în cauza privind pe numita Dancu Cristina față de care se efectuau cercetări pentru infracțiunea de delapidare în dauna SC Atlassib SRL Sibiu.

Referitor la acest dosar se poate observa că „rezoluția” inculpatului nu reprezintă o imixtiune în activitatea procurorului de caz ori un alt act contrar îndatoririlor de serviciu ca și prim procuror, ci cel mult o manieră particulară de lucru la nivelul respectivei unități de parchet, clădită pe baza relațiilor de colegialitate, atâtea vreme cât potrivit dispozițiilor procedurale penale, inculpatul, în calitate de prim - procuror al unității de parchet, avea posibilitatea legală să infirme orice soluție s-ar fi dispus de către procurorul de caz, respectiv atât o rezoluție de neprimire în judecată cât și un rechizitoriu. Așadar, pentru a nu redacta soluții care apoi să fie înfirmate, mai ales în cazul parchetelor cu un volum mare de dosare și scheme incomplet ocupate precum și a procurorilor cu o experiență recusă, poate fi agreată formula consultării șefului ierarhic înainte de finalizarea lucrării.

Pentru a avea o imagine de ansamblu cu privire la justetea aprecierii inculpatului în dosarul menționat nu era lipsit de interes a se verifica modul în care s-a finalizat dosarul după trimiterea în judecată, respectiv dacă a survenit sau nu condamnarea făpturii, aspect neglijat însă de către acuzare.

Așadar, pentru considerentele expuse mai sus, CURTEA, în opinia minoritară, apreciază ca simplul fapt potrivit cu care firmele holdingului Atlassib depuseseră mai multe plângeri penale la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu nu constituie un indiciu suficient, referitor la atribuțiile de serviciu pe care inculpatul - prim procuror nu le-ar fi îndeplinit sau le-ar fi îndeplinit în mod necorespunzător, astfel încât soluția la care a ajuns prima instanță, în sensul că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, este corectă.

Corelativ, nu subzistă nici fapta inculpatului Carabulea Ilie, de dare de mită, acestuia imputându-i-se în concret că a vrut să-l atragă și să-l mențină pe inculpatul Apostu în sfera sa de influență, faptă care, luată ca atare, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 255 Cod penal, pentru motive arătate cu ocazia analizării faptei de luare de mită imputate inculpatului Apostu, iar apelarea la inculpatul Apostu pentru a facilita promovarea recursului în interesul legii constituie deja fapta de cumpărare de influență pentru care a fost trimis în judecată distinct.

2. CURTEA, în opinia minoritară, apreciază ca fiind corespunzătoare materialului probator aflat la dosarul cauzei și soluția de achitare a inculpatului Apostu, cu motivarea că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de „fals în declarații” prevăzută de art. 292 cod

penal rap. la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 cu privire la declararea dreptului de utilizare a autoturismelor în declarațiile de avere aferente anilor 2006, 2007, 2008, 2009.

Este evident că în calitate de utilizator al autoturismelor respective figura S.C. „INTERMEDIA” SRL Sibiu, titular al contractului de leasing, iar inculpatul avea doar un drept de folosință, însă faptul că acesta din urmă achita ratele și celelalte cheltuieli aferente, mai puțin TVA-ul (conform declarațiilor martorilor Bicher Cristian, Oltean Nicolae, Bartiș Alina), îi conferă în plan subiectiv poziția de utilizator de fapt. Faptul că între inculpatul Apostu și S.C. „INTERMEDIA” SRL Sibiu nu au existat contracte scrise în sensul folosirii autoturismelor de către primul în schimbul plății contravalorii ratelor, nu afectează relația contractuală dintre cele două părți, atâta vreme cât convențiile civile au putere de lege între părțile contractante, nefiind nevoie de existența unui înscris pentru valabilitatea convenției.

Ca atare, cum în plan subiectiv inculpatul se comporta ca un utilizator de fapt, mențiunile din declarațiile sale de avere sunt corespunzătoare adevărului, astfel că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.282 Cod penal, iar soluția de achitare a inculpatului în baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.”d” cod procedură penală, este corectă.

3. În ceea ce privește individualizarea judiciară a pedepselor aplicate inculpaților Apostu Florin Nicușor, Popescu Tiberiu Narcis și Carabulea Ilie, apreciez că se impune menținerea pedepselor aplicate de instanța de fond, acestea corespunzând, atât prin quantum cât și modalitate de executare, scopului preventiv și educativ al pedepsei.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 52 C.p. pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a inculpatului, scopul acesteia fiind prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept și față de regulile de convietuire socială. CURTEA, în opinie minoritară, reține și că pentru a conduce la atingerea scopului prevăzut de legiuitor, pedeapsa trebuie să fie adecvată particularităților fiecărui individ și rațională, să fie adecvată și proporțională cu gravitatea faptelor comise, urmărind reintegrarea inculpatului în societate.

Atingerea dublului scop preventiv și educativ al pedepsei este condiționată de caracterul adecvat al acesteia, de asigurarea unei reale evaluări înrădăcinate în gravitatea faptei, pericolozitatea socială a autorului pe de o parte și durata sancțiunii și natura sa pe de altă parte.

În acest sens, deși în sarcina inculpatului Apostu s-au reținut un număr mare de infracțiuni, respectiv 112 de infracțiuni prev. de art. 200 și art. 291 Cod penal, modul de săvârșire a acestora (soluționarea dosarelor unor colegi care semnalează către inculpat cu numele acestora) nu denotă un pericol social ridicat, care să justifice majorarea quantumului

pedepselor. Pe de altă parte, infracțiunile de corupție reținute în sarcina aceluși inculpat, deși într-un număr destul de mare, nu denotă o tendință a inculpatului de a obține foloase necuvenite în schimbul traficării funcției, ca un scop în sine (valoarea foloaselor fiind mică în cele mai multe cazuri). În aceste condiții, apreciez că pedeapsa rezultantă aplicată de prim instanță, de 3 ani închisoare, este suficientă pentru atingerea scopului cerut de art. 52 Cod penal.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei aplicate, respectiv în regim de detenție, aceasta este de natură a conduce la atingerea scopului pedepsei având în vedere gravitatea și numărul faptelor reținute în sarcina inculpatului Apostu.

Referitor la inculpatul Popescu Tiberiu Narcis, în raport și de soluția de achitare a acestuia în recurs pentru infracțiunile prev. de art. 26 rap. la art. 242 Cod penal și art. 23 rap. la art. 29¹ Cod penal rap. la art. 17 lit. C din Legea nr. 78/2000 (această ultimă soluție fiind adoptată cu unanimitate), precum și de împrejurările de fapt în care a comis infracțiunile reținute în sarcina sa, de numărul mai redus al acestora comparativ cu inculpatul Apostu Florin; cu care a conlucrat în comiterea faptelor, de datele sale personale, CURTEA, în opinie minoritară, apreciază, de asemenea, că prima instanță a făcut o justă individualizare a pedepselor aplicate acestui inculpat și că pedeapsa rezultantă, de 1 an și 3 luni închisoare, este în măsură să asigure scopul de constrângere și reducere a inculpatului, dar și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

Sub un ultim aspect, apreciez că pedeapsa aplicată de instanța fondului inculpatului Carabulea Ilie pentru infracțiunea de cumpărare de influență, chiar și în condițiile în care se nu menține achitarea acestuia pentru infracțiunea de dare de mită, este just individualizată. Nu lipsită de interes pentru aprecierea pericolozității pe care o reprezintă inculpatul pentru societate este modalitatea de săvârșire a faptei, respectiv împrejurarea că inculpatul a recurs într-o primă fază la toate mijloacele legale pentru promovarea unui interes legitim – memorii la Parchetul General, Ministerul Justiției, reveniri la aceste memorii -, iar în lipsa vreunui răspuns într-un termen rezonabil, în ultimă instanță a apelat la inculpatul Apostu pentru reiterarea memoriului, în vederea promovării unui recurs în interesul legii. Având în vedere și datele care caracterizează persoana acestuia – este o persoană respectabilă, actionar într-un holding important din România, cu o conduită corespunzătoare în societate anterior săvârșirii faptei, în vârstă de peste 60 ani -, apreciez că pedeapsa aplicată de instanța de fond, în modalitatea suspendării condiționate a executării pedepsei, este suficientă pentru realizarea scopului pedepsei, o pedeapsă cu executare în regim de detenție fiind neadekvată și disproporționată cu gravitatea faptei comise.

Fără de rezolvarea dată în recurs celorlalte critic din recursurile pachetului sau ale inculpaților, opinia **este convergentă** celei majoritare, pentru argumentele expuse în considerentele deciziei, care au fost însușite ca atare.

www.JURL.ro

RROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Camera de consiliu

DOSAR NR.1628/36/2010

ÎNCHEIERE

Sedința din 26 aprilie 2012

Completul compus din:

Mirela Sorina Popescu - Președinte
Ilie Iulian Dragomir - Judecător

Magistrat asistent : Raluca Florentina Nicolae

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror Cameluș Păduraru.

S-a luat în examinare din oficiu, omisiunea vădită strecurată în minuta deciziei penale nr. 1300 din data de 25 aprilie 2012 pronunțată în dosarul nr.1628/36/2010 – **opinia majoritară** - privind recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - **Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Constanța și de inculpații Popescu Narcis Tiberiu, Apostu Florin Nicușor, Ilie Carabulea, Bota Nicolae, Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela**, împotriva sentinței penale nr. 27/P din 15 aprilie 2011 a Curții de Apel Constanța – Secția Penală și pentru Cauze Penale cu **Minori și de Familie**.

Nu s-a dispus citarea părților.

Reprezentantul parchetului a pus concluzii de admitere a cererii de omisiune vădită.

CURTEA

Asupra omisiunii vădite de față:

Constatând că în minuta deciziei penale nr.1300 din data de 25 aprilie 2012 pronunțată în dosarul nr.1628/36/2010 – **opinia majoritară**, s-a strecurat o omisiune vădită la fila 3 a minutei, respectiv s-a omis a se menționa înlăturarea dispozițiilor art.81 Cod penal și art. 82 Cod penal privind pe inculpatul **CARABULEA ILIE**, cu toate consecințele, precum și art 71 alin (5) cod penal, privind suspendarea executării pedepsei accesorii;

Constatănc că în minuta aceluiași decizii penale s-a omis menținerea **dispozițiilor art. 81 Cod penal , art. 82 Cod penal și art.83 Cod penal, în ceea ce-i privește pe inculpații Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela, dispuse de instanța de fond;**

**ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art.196 Cod procedură penală rap. la art.195 alin.1 Cod procedură penală, înlătură omisiunea vădită strecurată în minuta deciziei penale nr.1300 din data de 25 aprilie 2012 pronunțată în dosarul nr.1628/36/2010 – **opinia majoritară, în sensul că:la fila 3 a minutei, după antepenultimul alineat se va adăuga următoarea mențiune:”Înlătură dispozițiile art.81 Cod penal privind pe inculpatul CARABULEA ILIE, cu toate consecințele, precum și art.71 alin.(5) cod penal, privind suspendarea executării pedepselor accesorii urmând ca acest inculpat să execute pedeapsa cea mai grea. de 1 an și 6 luni închisoare în regim de detenție.”**

În temeiul art.196 Cod procedură penală rap. la art.195 alin.1 Cod procedură penală, înlătură omisiunea vădită strecurată în minuta deciziei penale nr.1300 din data de 25 aprilie 2012 pronunțată în dosarul nr.1628/36/2010 – **opinia majoritară, în sensul că :”Menține dispozițiile art. 81 Cod penal, art. 82 Cod penal,art.83 Cod penal și art. 71 alin.5 Cod penal, privind pe inculpații Cârstea Sebastian Dumitru și Cârstea Mihaela Izabela.”**

Prezenta încheiere face parte integrantă din decizia penală nr. 1300 din data de 25 aprilie 2012 pronunțată în dosarul nr.1628/36/2010 – **opinia majoritară.**

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, azi 26 aprilie 2012.